

NASLOV—ADDRESS:

Glasilo K. S. K. Jednote
6117 ST. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: WEederman 3913

Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 37. leto

GESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912. Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1102, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

Štev. 7 — No. 7

CLEVELAND, O., 17. FEBRUARJA (FEBRUARY), 1931

LETO (VOLUME) XVII.

CLEVELANDSKE NOVICE

—Zanimanje za vprizoritev Pasijona, katerega priredi dne 1. marca ob dveh popoldne v auditoriju Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ v prid gradbe nove slovenske cerkve sv. Vida postaja vedno večje. Pri tej veličastni in največji zgodovinski drami bo nastopilo okrog 150 igralcev, ki se že več mesecev vadijo. Gotovo je, da bo letošnja vprizoritev Pasijona prekosila lansko. Vstopnice se dobijo v predprodaji pri Mrs. Kushlan v Slovenskem Narodnem Domu. Kdor si hoče zagotoviti lep prostor ali sedež pri tem Pasijonu, naj si pravočasno preskrbi vstopnico.

—Na Shawnee Ave. živeča zakonska dvojica Frank in Fanny Susman sta te dni obhajala 25-letnico odkar sta bila v Forest City, Pa., poročena. V ta namen so jima njih sorodniki in prijatelji zadnjo soboto zvečer na domu John Drašlerja priredili jako lepo spominsko slavnost ali surprise party, ter ju v ta namen iznenadili s primernim spominskim darilom. Sobrat Susman je doma iz Vrhnik, njegova soproga pa iz Borovnice, rojena Zalar, sestra glavnega tajnika naše K. S. K. Jednote brata Jos. Zalarja. Susmanovi so pred leti živeli v Forest City, Pa. Imajo dva sina in eno hčerko. Med vdeleženci se je nahajal tudi sivolasi Jos. Zalar, oče srebrnoročenke, ki bo letos na dan sv. Jožefa obhajal svoj 87. rojstni dan. Bil je jako ginjen in vesel v krogu svojih številnih sorodnikov. Še na mnoga, mnoge leta!

—Smrtna kosa. Dne 11. februarja je preminula Frances Pirc, stara 74 let. Rojena je bila Trošt in doma iz Logatca. V Ameriki je bivala 21 let. Bila je članica Altarnega društva slovenske cerkve na Holmes Ave. Zapuška hčer Terezije Kačar, dva popol brata, Louisa in Pavla, v starem kraju pa več sorodnikov. — Zadnji četrtke popoldne je po kratki boleznini preminul Matija Nemec ml., sin dobro poznane družine na 23776 St. Clair Ave. Star je bil šele 17 let. Tu zapuška žaluječe starše, štiri sestre, Frances, Molly, Ema, Mary, in brata Maxa, strica in teto. Ranjki je bil rojen v Clevelandu. — V mestni bolnišnici je preminul Mike Stark, star 38 let. Doma je bil iz vasi Križka Reber, Čatež pod Zaplalom. V Clevelandu je bival 25 let. Tu zapuška soprogo in tri otroke. — Frank Mihelich, star komaj 26 let, je umrl zgodaj zjutraj dne 9. februarja po kratki bolezni. Rojen je bil v Clevelandu, kjer zapuška očeta Franka in mamo Pauline, pa tudi brata Louisa in sestro Mary ter popol sestro Pauline in Olga. Mihelich družina je svoje dni dolgo časa bivala na 64. cesti.

—V torek popoldne je dospela v Cleveland prva slovenska plošča, za katero sta pela Plut-Belle pri Columbia družbi. Prva pesem je: "Njega ni," pojeta Louis Belle in Frank Plut. Pesem je naravnost divna. Na drugi strani iste plošče je "Spet

REV. P. ALFONZ MIKLAVČIČ UMRL

"A. S." poroča: Dne 10. februarja ob 11. uri dopoldne je v bolnišnici sv. Antona v Chicagu zaspal v Gospodu Rev. P. A. Miklavčič, do zadnje ure z veliko željo v srcu, da bi mu Bog samo še nekaj let naklonil, da bi mogel delati za duše; obenem pa udan in voljan skloniti glavo, če bi Vsemogočni drugače hotel. Vsemogočni je hotel drugače, kakor je želel pokojni naš oče Alfonz.

Morda se še ne začevamo ne, kaj smo zgubili z njim. Tako priprost je bil, tako majhen med nami, toda kdor ga je poznal, je vedel, da se pod to priprostostjo skriva velika duša, ki je vsa gorela za čast božjo, povečanje altarja, cerkve in slovenske verne duše. Od prvih semeniških let do zadnjih dni, ko je oblekel obleko sv. Franciška, je bil vzor vsem, ki so prišli v dotik z njim.

Semenišče je dovršil v Ljubljani in je bil posvečen v mašnika leta 1900. Rodom je bil iz škofje Loke (25. junija 1876). Deloval je v vinogradu Gospodovem z vso vnemo. Zlasti ga imajo živo v spominu farniki Sv. Treh Kraljev v stari domovini, kjer je celih 16 let župnikoval in se takorekoč prirastel vsem na srca, da so se z veliko žalostjo odtrgali od njega, ko je začutil klic Gospodov v srcu: "V Ameriko! Tam potrebujejo duhovnikov." — Prišel je semkaj med slovenske izseljence pred dobrih desetimi leti. Kaplanoval je v Clevelandu pri sv. Vidu, sv. Lavrenciju, bil župnik visoko v coloradskih gorah, v Leadvillu, pomagal je kot pomožni župnik pri sv. Stefanu, pri sv. Cirilu v New Yorku; pred tremi leti je stopil v samostan oo. franciškanov; dovršil noviciat v Patersonu, N. J.; organiziral je novo župnijo sv. Terezije v Johnstownu; in zadnji čas je prišel umret nazaj k sv. Stefanu v Chicago, ki mu je bil še najbolj pri srcu.

Pred dobrimi šestimi meseci je začutil, da ga napada zavratna bolezen, toda ni odnehal spolnjevat dušnopastirskih dolžnosti; vedno je skrival svojo slabost, dokler ni moral iskati pomoči v bolnišnici. Prepozno je bilo in tudi bolezen ne bi bilo mogoče premagati. Umrl je na raku v črevesju.

Težko je pisati nekrolog izseljenškemu duhovniku. Tako krvavo rabi slovenska Amerika duhovniške pomoči, pa gredo drug za drugim. Tudi pokojni

ptički pojo," pojeta Louis Belle in Frank Plut. Lepše ne more kdo zapeti, kot sta zapela ta dva naša domačina. Ploščo ima v zalogi Mr. Anton Mervar, 6919 St. Clair Ave. So samo 75c. Tako lepih plošč, tako krasnega petja nismo že dolgo čuli. Rojakom priporočamo, da jih nakupijo in prav nikomur ne bo žal.

—Te dni nas je obiskal v uradu Mr. Frank Mervar, ki se je pravkar vrnil iz Hot Springs, Ark.; kjer se je mudil dalj časa, da se nekoliko okrepi. Mr. Mervar bo zopet pri svojem čistilnem delu.

PAPEŽ GOVORIL PO RADIO

Več kot 150 največjih radio postaj v Zedinjenih državah je oddajalo v četrtek dopoldne 12. februarja, glas nove vatikanske radio postaje, ko je svet prvič slišal papežev glas. Znani iznaj-

ditelj brezžičnega brzojava, Marconi, je sam nadziral oddajanje govora vatikanske postaje, ki ima črke HVJ. Slika nam kaže zgorej skico papeža Pija pred mikrofonom, spodaj na levi je

novi poslopje, kjer se nahaja radio aparat vatikanske postaje, zadaj so stolpi z antenami, spodaj na desni pa kontrolni prostor radio postaje.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

PREDNAZNANILO.

Pri seji glavnega odbora januarja meseca t. l. je bilo določeno, da se s 1. marcem razpiše kampanja za pridobitev članstva v mladinski oddelku.

Določilo se je tudi posebno nagrado 50c za vsakega novega člana in članico.

Kampanja se prične 1. marca in se zaključi 31. dec. 1931.

Cenjeno članstvo in še posebno društvene uradnike in uradnice se še sedaj prosi, da se za to kampanjo pripravijo ter pomagajo pridobiti kolikor mogoče veliko število novih članov in članic v mladinski oddelku.

Pristopnina je prosta in tako je tudi prispevek za plačilno knjižico odpravljen. Edino kar je treba plačati je redni mesečni asessment 15c ali 30c, kakor se kateri želi zavarovati.

Cenjena društva na noge! Storimo vsak svojo dolžnost in uspeh kampanje nam je zagotovljen.

Z bratskim pozdravom,

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

oče Alfonz je bil duhovnik na svojem mestu. To dokazuje veliko spoštovanje in ljubezen, s katero ga je narod spremljal na vseh njegovih potih. Bil je izredno ljubezniv in priprost in the ljubeznivost je znala prodirati tudi v taka srca, ki ne marajo cerkve in Boga. Bil je pobožen in vedno udan v božjo voljo. Bil je do dna srca vedno odkrit in odprt pred Bogom in ljudmi. Tudi to je čednost. Bil je velik prijatelj ljudstvu, iz katerega je izšel, prijatelj siromakov in ubožcev. Tako nesebičnega srca najdeš malokje.

Še zadnje tedne je hodil z otroci od trgovine do trgovine, od hiše do hiše in nabiral za uboge brezposelne družine jedila in denarja, da je pripomogel desetim družinam do lepega božičnega večera. Otroci so ga ljubili in spoštovali. Znamenje, da je bila Jezusova ljubezen do otrok tudi v njem.

Samo nekaj potez njegovega značaja. In že te splošne poteze pokažejo jasen obraz in jasno sliko plemenitega človeka in plemenitega duhovnika. Zadnji čas, ko je videl, da v Ameriki časopisje orožje v

rokah katoličanov, je na vsak način hotel tudi on delati za veliko pravdo katoliškega tiska. Iz njegovih "Spominov" veje otroška priprostost, pa je ta priprostost klasična in verna, da je njegove vrstice vsak z veseljem prebiral, vsak, ne samo priprosti delavec, temveč tudi bolj izobraženi.

V teh dneh, ko Ti kličemo zadnji "Z Bogom," dragi oče, nam je srce težko in dvakrat težja nam je beseda slovesa. Ljub si nam bil in prezgodaj greš od nas. — Vendar se tudi mi udamo v voljo božjo, kakor si se moral Ti udati. Vemo, da boš gledal v obličje božje. Če bi pa le še rabil naših molitev, Te zagotavljam, da bomo vsi povzdignili roke in prosili, da Ti Vsemogočni da večni pokoj.

To je naš zadnji pozdrav Tebi, ki si nam bil tako prijateljski.

A. U.

Družinska tragedija

Pittsburgh, Pa., 10. februarja. —V mali premogarski naselbini Coy, blizu Homer City, Pa., je rojak Frank Verhovšek povzročil večeraj umor in samomor. Verhovšek je prišel domov popoldne in je dobil svojo ženo na porču. Udaril jo je po glavi, nakar jo je vlekel v kuhinjo, kjer ji je razbil glavo. Po tem dejanju je šel navzdol v klet, kjer si je položil dinamit pod glavo, katerega je prižgal. Njegovo truplo je bila razdrobljeno na kose. Ranjki Frank Verhovšek je bil star 42 let in doma iz Cerkljanske fare. Kot se poroča biva ena njegovih hčerk v Clevelandu.

DRUŠTVENA NAZNANILA

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Lovrenca št. 63 Cleveland, O. se naznanja našim članom in članicam, da se bo od sedaj naprej pobiral asessment v Slov. Narodnem Domu dne 20. vsakega meseca, tako tudi tekoči mesec februar in sicer ob 7. uri zvečer. Ako pa slučajno pride nedelja na omenjeni dan, se bo pobiral asessment drugi dan, v ponedeljek.

To uvedbo se bo naredilo vsled tega, da bo mogoče pravočasno poslati asessment na Jednoto. S tem je vsakemu omogočeno, da lahko plača če je slučajno zadržan da ni prišel na sejo, torej naj plača na gori omenjeni posebni dan.

Važno! Na domu tajnika in kakor se je izjavil tudi brat blagajnik se pa ne bo več pobiralo asessmenta izvzemši v izvanrednih slučajih na primer od oddaljenih. Torej uljudno prosim cenjeno članstvo, da predstoječe naznanilo vpoštevate.

S sobratskim pozdravom
Anton Kordan, tajnik.

Iz urada predsednice društva Marije Pomagaj št. 78, Chicago, Ill.

Malo sem se že zakasnela, vendar ne morem drugače, da bi se javno ne zahvalila našim mlajšim članicam, ki so se toliko žrtvovala, da so nam predstavile zopet enkrat tako lepo igro. Težko je šlo radi boleznini nekaterih igralc, vendar kljub temu se je igra prav dobro izvršila. Torej vsem skupaj in vsaki posebej v imenu društva prisrčna hvala! Najlepa hvala gre pa tudi našemu slavčku Mr. Ludviku Skala, nadalje Mr. Joe Fajfarju, Mr. Fr. Augustinu in janitorju J. Oblaku za ves trud in potrpljenje ki ga je imel z nami. Pred vsem se iskreno zahvaljujem pred. g. A., ki so se trudili in veliko pomagali, dalje pred. g. župniku za njih krasne besede. Lepa hvala tudi Mr. G. Sagadinu in Mr. A. Kaučiču ki sta pomagala, kakor tudi našim članicam, ki so darovale razna okrepčila in druge pomagale z delom, te so: S. A. Bonča, M. Mladič, A. Augustin, L. Košiček, M. Bezovšek, M. Grill, J. Gottlieb, K. Picman, M. Duller. Vsem skupaj prisrčna hvala in Bog plačaj!

Nadale prav uljudno opozarjam vse naše članice na sejo dne 19. februarja. Dolžnost nas vseh je, se sej vdeleževati. Društvo M. P. št. 78 KSKJ. ima svojo redno sejo vsak tretji četrtek v mesecu v cerkveni dvorani na 22. Place in Lincoln St. zvečer ob osmi uri. Tam je prostor in čas zato, da lahko vsaka izrazi svoje mnenje. Posebno letne, ali decembrske seje bi se morale udeležiti, ki je navadno najbolj važna seja. Same ste potrdile \$1 kazniza tako, katere ne pride brez važnega vzroka na letno sejo. Ali ste pa sploh splošne eno ali drugo? Ne! Torej vam tako važna seja ni mar. "O, saj brez mene gre lahko seja naprej itd." Tako in enako se opravičujete. O, potem pa joj!" Zakaj ste to skle-

nile? Zakaj zopet to?" Tako in tako bi moralo biti. O sedaj pa odstopim!"

Se drugim prizadetim: Pisмено vam je bilo povedano, kaj je društvo sklenilo, toda kljub temu se ne zgledate. Sledi suspendacija. In kaj, draga mi sestra, ako bi za časa suspendacije bolezen ali celo smrt potrkala na tvoja vrata? Več kaj te tvoja malomarnost lahko stane? Celo tvojo zavarovalnino. Ali pomislite na to?

Torej naredite že danes vse članice našega društva trden sklep, da pridete v četrtek dne 19. februarja zvečer gotovo vse na sejo; pričetek ob 7:30. Prosim vas ponovno, pridite prav vse; moja želja je, da bi se glede društva vsem ustreglo. Pomnite, da od seje na potu domov, ali drugi dan pri tajnici ali pri meni ni več seja!

S sosestrskim pozdravom
Mary Kobal, predsednica.

Društvo Marije Pomagaj št. 78, Chicago, Ill.

Vsem članicam našega društva uljudno naznanjam, da se bo vršila redna mesečna seja v četrtek, 19. februarja v navadnem prostoru. Začetek ob pol osmi uri zvečer. Vse ste prav uljudno vabljeni, da se gotovo udeležite te seje, ker bo zelo važna. Posebno tiste, ki ste zastale z svojimi plačili, (prav posebno pa še tiste, ki ste dobile obvestilo, da ste bile suspendane) nikar ne pozabite se udeležiti. Ako vam ni mogoče sedaj plačati, povejte to na seji in društvo bo gotovo storilo vse, kar je mogoče. Prav nerada suspendam, vendar ravnam po pravilih in sklepih društvenih sej. Sploh vse tiste, ki vam v enem ali drugem oziru ni kaj po volji, pridite na sejo in povejte svoje mnenje.

Vse tiste, ki pošiljate otroke ali koga drugega plačevati asessment, ne pozabite poslati denar za morebitne izvanredne asessmente, posebno pa za vstopnice na zadnjo našo igro.

Vse bolne članice se naj sedaj prijavijo pri meni in sicer takoj, kajti vedno se bo upošteval datum priglavitve brez ozira na to, ako ste bila dalj časa bolna.

Ako še nimate Jednotinega koledarja v vaši hiši, ga dobite na tej seji.

Na tej seji bodo tudi na razpolago nova Jednotina pravila.

Sestrski pozdrav,

Julia Gottlieb, tajnica.

Društvo sv. Genovefe št. 108, Joliet, Ill.

Vsem članicam našega društva se naznanja sklep zadnje seje da priredimo Card party dne 8. marca zvečer v Slovenia dvorani. Posebni odbor za to prireditev so: Amalija Bezek in Agnes Govednik. Obe sta že pridno na delu s tem, da raznašate vstopnice in ob enem se pripravljate za kake dobitke (prizes) v ta namen. Zato prosim cenjene članice, da jima greste na roke kolikor katere more.

Dalje tudi jaz uljudno vabim v imenu celokupnega odbora vse članice tega društva in vse

(Dolje na 2. strani)

druge v naselbinah, da ne v velikem številu udeležiti tega zabavnega večera; začetek točno ob osmih.

Naj sporočim veselo novico, da smo na zadnji seji sprejeli deset novih članic, meseca januarja pa štiri. To leto smo torej dobro začeli; tako bi pričelo ob 25 letnici društva 400 članic v aktivnem oddelku. Posebno mladim ženskam priporočam društvo ker smo sedaj v centralnem bolniškem oddelku; lahko se zavarujete za kolikor hočete za bolniško podporo, tako se bo plačalo tudi \$15, za porod, kar sedaj nismo imele navado pri našem društvu, akoravno sem bila vprašana zanje tako tudi sumničena, da sem jih sama spravila. Seveda nisem tem zamerila; katera ne čita pravil, pa tako navprek govori. Tako bo tudi sedaj, katera ne bo za bolniško podporo zavarovana, tudi ne bo deležna porodne podpore.

Dalje prosim vse one, ki še niste poravnale svojih mesečnih prispevkov za to leto, da to gotovo uredite prihodnji mesec. Vsak tretji mesec se bo pa vsaka članica ja spomnila svoje dolžnosti, to je zadnji čas, ne čakajte, da se vas mora opominjati in še to brez uspeha!

Vsem je znano, da se bližajo mestne in okrajne volitve dne 3. marca. Ker je kandidat za mestnega komisarja tudi naš rojak Josip E. Kochevar in ker je njegova žena članica našega društva sv. Genovefe, zato bi priporočala osobito članicam, da ja gotovo vse njega volite in tudi vaši možje, ter ostali člani družine. Naj bo pri tem omenjeno, da je sestra Mary Kochevar že dosti finančno pomagala našemu društvu, osobito pa njeni starši Mr. in Mrs. Jermain. Torej je naša dolžnost, da oddamo vsi svojo glasovnico na dan volitev za kandidata Jos. E. Kochevarja. Prav vsem ga toplo priporočamo.

S sosestrskim pozdravom
A. Struna, tajnica.

Društvo sv. Ane št. 127,
Waukegan, Ill.

Vse članice našega društva prosim, da se polnoštevilno udeležite seje dne 22. februarja.

Kakor je vsem članicam že gotovo znano, smo pristopile v centralizacijo in to dne 1. februarja. Glede plačevanja je bilo sklenjeno, da mora biti plačan vsak mesec, ker zdaj se bo ves denar poslal na Jednoto; iz društvene blagajne se ne bo več zalagalo kakor se je prej. Slučajno da kateri ni mogel plačati, naj se zgasi na seji, pa se bo počakalo. Meni je bilo strogo naročeno, da se moram držati pravil. Ako bo morda kakera suspendana, naj se ne jezi na tajnika, ker ona ni kriva. Torej drage mi sestre vpoštevajte tele vrstice, pa se ne bo nobeni godila krivica.

Ravno sedaj ko to pišem, sem prejela od gl. blagajnika K. S. K. J. ček za \$10. To nagrado je prejelo naše društvo ker je v zadnji polovici leta sprejelo 17 novih članic, to je tretja nagrada. Ker so sedaj še v veljavi nagrade, potrudite se torej, da bomo prihodnjič dobile prvo; jaz upam, da bo ista gotovo določena za Waukegan?! Meseca januarja smo sprejele 5 novih članic, za ta mesec imamo pa zopet 3. Le tako naprej, pa bo zopet ena nagrada v Waukeganu.

K sklepu vas še enkrat prav uljudno vabim na prihodnjo sejo in vas sosestrsko pozdravljam.

Francis Teršek, tajnica.

Društvo sv. Marije št. 123, Cleveland, Ohio.

Vse članice našega društva prosim, da se polnoštevilno udeležite seje dne 19. februarja.

Kar se tiče časa za plačevanje jaz mislim, da ga imate dovolj in sicer na seji; prihodnjo sejo se vrši dne 19. februarja. Jaz bom v Slov. Domu že ob 6:30 zvečer, potem v nedeljo, dne 22. februarja bom pobiral assesment v cerkveni dvorani od 9-11. ure dop. potem pa še 24. in 26. februarja zvečer v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Torej imate dosti prilike, da vsak lahko plača pravočasno do 25. v mesecu, na kasneje se ne morem očitati.

Prav uljudno prosim vse članice našega društva, da se polnoštevilno udeležite prihodnje seje dne 19. februarja.

Prav uljudno prosim vse članice našega društva, da se polnoštevilno udeležite prihodnje seje dne 19. februarja.

rije Magdalena, št. 163 K. S. K. Jednote. Prošne ste vse članice, da se v kolikor mogoče velikem številu udeležite skupnega sv. obhajila. V soboto 21. februarja popoldne in zvečer je spoved, in v nedeljo jutraj se abiramo pred staro šolsko dvorano sv. Vida ob 7:30 (pol osmih uri), in potem skupaj odkorakamo v cerkev z zastavo na čelu. Prinesite seboj tudi regalije, da se pokašemo javnosti z našim nastopom da smo vredne članice katoliške organizacije. Sestre, vse na plan, dne 22. februarja, da skupaj opravimo svojo velikonočno dolžnost.

Naznanja se tudi da se bo pobiral mesečni assesment 25. v mesecu v stari šolski dvorani, od 6. do 8. ure zvečer. Prosi se vse tiste, katere dolgujete na assesmentih, da poravnate. Vedite, da društveni prispevki morajo biti redno plačani, da potem ne nastanejo kake sitnosti. Ako se vas suspenda, niste deležne nobenih podpor, in ako se vam v tistem času pripeti smrt, niso vaši dediči deležni nobene posmrtnine. Zato bodite točne, plačujte sproti vsaki mesec. Za plačevanje imate priloženost trikrat vsak mesec, to je na seji vsak prvi ponedeljek v mesecu, od pol šeste ure naprej, vsako tretjo nedeljo popoldne od 10. do 12. ure, in vsakega 25. v mesecu zvečer od 6. do 8. ure; vse te dneve se pobira assesment v stari šolski dvorani sv. Vida. Za javljenje bolnikov vsak dan od 6 do 6:30 ure zvečer na mojem domu. Prosim da se držite tega reda, in delo bo meni veliko olajšano. Na dom, pa vas uljudno prosim da ne hodite plačevat. Mislim, da se lahko prav vse vrzite na tri goriemenjene dneve v dvorani.

Še enkrat vas torej opozarjam na dan 22. februarja. Vse pridite kateri je le mogoče da bo nas več. Na svidenje!

Pozdrav,
Marija Kochevar, tajnica.

P. S. Katera ne bo še imela spovednega listka, ga bo lahko dobila tisto jutro predno gremo v cerkev.

Društvo sv. Jožefa št. 169,
Cleveland, O.

Eden ali drugi naših članov si bo morda mislil ko bo čital te vrstice: Kaj neki je pa zopet novega pri našem društvu? Žal mi je dragi mi bratje in sestre, da je prvo kar moram zapisati ena in ista stara pesem, katero tajnik za tajnikom ponavlja in ta je: "Plačujte redno svoje mesečne assesment!"

Zato danes ponovno vas vse prosim: plačujte redno, saj to je v vašo lastno korist. Posebno še opozarjam one, ki so zadnji mesec izostali ali pa še meseca decembra, da za ta mesec prav gotovo poravnajo vse, ako hočejo sami sebi dobro, kajti jaz zakladam ne bom nobenega, ker nimam s čim, saj še svoje težko plačam, za druge pa je absolutno nemogoče. Torej naj vsi tisti, ki so bili, ali ki bodo suspendani pripišejo vso krivdo nase, ne pa iste meni zvrčati. Jaz storim svojo dolžnost in vi, dragi sobratje in sestre pa storite svojo dolžnost in ta je, da redno plačujete, pa bo za vse O. K.

Kar se tiče časa za plačevanje jaz mislim, da ga imate dovolj in sicer na seji; prihodnjo sejo se vrši dne 19. februarja. Jaz bom v Slov. Domu že ob 6:30 zvečer, potem v nedeljo, dne 22. februarja bom pobiral assesment v cerkveni dvorani od 9-11. ure dop. potem pa še 24. in 26. februarja zvečer v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Torej imate dosti prilike, da vsak lahko plača pravočasno do 25. v mesecu, na kasneje se ne morem očitati.

Prav uljudno prosim vse članice našega društva, da se polnoštevilno udeležite prihodnje seje dne 19. februarja.

Prav uljudno prosim vse članice našega društva, da se polnoštevilno udeležite prihodnje seje dne 19. februarja.

Prav uljudno prosim vse članice našega društva, da se polnoštevilno udeležite prihodnje seje dne 19. februarja.

Prav uljudno prosim vse članice našega društva, da se polnoštevilno udeležite prihodnje seje dne 19. februarja.

ja ob navadnem času in v navadnem prostoru. Prav gotovo vam ne bo žal, kar imamo nekaj posebnega, kar vas bo vse presenetilo kajti kaj enakega še nismo imeli. Kaj bo ravno, tega ne smem tukaj povedati; pridite, pa boste videli. Poleg tega se bomo tudi pogovorili, kako bi bilo mogoče pridobiti kar največ novega članstva za naše že sedaj tako veliko društvo. Stopimo na noge in ne odnehajmo prej, dokler ne dosežemo tisoč članov v odraslem oddelku! Pri tem pa tudi mladine (otrok) ne smemo pozabiti. Znano vam je, da je Jednota razpisala veliko kampanjo za mladinski oddelke, ta kampanja se prične dne 1. marca. Naše društvo je še dosedaj menda vedno odneslo prvo nagrado; torej gotovo tudi sedaj te priloženosti ne bomo zanemarili, da bi nas kako drugo društvo prekosilo.

Ob enem pa bo treba tudi misliti na to, da naše društvo pralijo letos 10 letnico svojega obstanka. To slavnost se bo najbolj proslavilo na način, da pridobimo kar največ mogoče veliko novega in dobrega članstva. Pridite torej za gotovo na prihodnjo sejo, da se pogovorimo kako bi bilo najbolje delovati za korist društva in Jednote.

Zdaj pa omenjam še nekaj, kar bo najlažje izpeljivo za vsakega in za vsako. Dragi mi sobratje in sestre! Približal se nam bo prav hitro čas da opravimo velikonočno dolžnost. Jaz mislim, da ne bo treba nobenega opominjati in prositi. Vsak naj si z dobró voljo zaznamuje v koledarju dan 14. marca skupna spoved in 15. marca skupno sv. obhajilo. Trdno torej upam, da se bomo v resnici vsi skupno udeležili in potem bo lahko vsakdo s ponosom rekel: Mi smo res kot ena velika družina sv. Jožefa! Kar se od nas zahteva, je to naša sveta dolžnost, da jo vsi skupaj izvršimo. V ta namen se bodo zopet razdelili spovedni listki. Na istega naj vsak zapiše svoje ime in številko društva. O tem bom še kaj več poročal.

Z žalostjo moram naznaniti še onim članom in članicam, katerim še ni znano, da je naše društvo letos v januarju izgubilo dve mlade članice iz svoje vrste in sicer Kristino Struna, ki je bila stara šele 17 let in Ivano Valenčič, stara 36 let. Iz tega lahko razvidite, da je res potrebno potreba, da vsak izmed nas redno spojuje svoje dolžnosti napram društvu in ravno tako tudi naše verske dolžnosti ker ne vemo ne ure ne dneva smrti. Naše društvo izreka vsem preostalim blagih pokojnic iskreno sožalje, pokojnicam pa naj bo večni mir.

Dalje vam sporočam, da sem prejel nova Jednotina pravila; pridite na sejo, pa jih boste dobili. Tako imam še nekaj Jednotinih stenskih koledarjev na razpolago; kdor ga še nima, ga lahko dobi.

Torej na svidenje na prihodnji seji dne 19. februarja!

S sobratskim pozdravom
Paul Kogovšek, tajnik,
15606 Holmes Ave.

Iz urada društva Vnebovzetja
Marije Device št. 181,
Steelton, Pa.

S tem uljudno vabim vse članice našega društva na sejo dne 22. februarja. Na tej seji imamo več stvari za rešiti. Tudi uradnice tega društva, ki ste bile izvoljene za leto 1931 pridite v svrhu umeščenja in zaprisege za svoje delovanje; katera ne pride, bo na njeno mesto izvoljena druga; izgovor je samo bolezen. Na tej seji boste tudi vsaka nekaj dobile; povedati pa nočem, kaj da bo? Le pridite, pa boste videle in da ne bo potem kateri morda žal čemu ni prišla, kajti taka darila se delijo samo vsako četrto leto. Torej ne pozabite priti! Saj je

na naših sejah vedno lepo ko se skupaj razgovarjamo in večkrat tudi do dobra iz srca nasmejemo.

Čenjeni čitatelji tega lista naj nikar ne mislijo, da tukaj v Steeltonu spimo. Vedno gremo naprej. Te dni sém slišala, da bomo dobili tukaj zopet eno novo društvo KSKJ. Le pogum in korajžo, pa bo šlo! Polje je še široko. Moje čestitke novemu društvu.

S sosestrskim pozdravom,
Dorothea Dermes, tajnica.

Iz urada društva sv. Helene, št. 193, Cleveland, Ohio

Čenjene sestre: Tem potom se vam naznanja, da bo imele naše društvo skupno velikonočno spoved v soboto dne 21. februarja, skupno sv. obhajilo pa v nedeljo 22. februarja pri osmi sv. maši. Zbirale se bomo že ob 7:30 v cerkveni dvorani, kakor druga leta, da potem skupno odkorakamo v cerkev. Vsaka naj prinese društveno regalijo s seboj. Spovedni listki so vam bili že razposlani, ako pa je slučajno katera, ki ga še ni prejela, ga dobi lahko na društveni seji 19. februarja ali pa na dan sv. obhajila pred odhodom v cerkev. Vsaka naj na listek zapiše svoje ime, ter istega odda pri obhajilni mizi. Ta dan se bo darovala tudi sv. maša za vse članice našega društva. Torej ste prošene, da se udeležite vse brez izjeme. Pokažimo enkrat, da nismo katoličanke le po besedi, ampak tudi v srcu.

Ob enem Vas pa prav uljudno vabim na prihodnjo društveno sejo dne 19. februarja. Na tej seji imamo za rešiti več zelo važnih točk, zatorej pridite vse. Ne izgovarjajte se: "Bodo že one naredile, ki hodijo navadno k sejam!" — Me smo vse enakopravne, torej se vzame vsak dober nasvet vsake članice zveseljem na znanje. V obče je pa vaša dolžnost, da se bolj polnoštevilno udeležujete društvenih sej. Torej na svidenje!

Ana Drensek, tajnica.

DOPISI

SLOVENCEM V CHICAGO

Chicago, Ill. — Zadnjič je bil na tem mestu v kratkem podan življenjski našega rojaka Mr. Anton J. Dullerja, ki kandidira za mestnega aldermana v 21. wardi in sicer na neodvisnem tiketu.

Danes pa želimo obrniti pozornost slovenskih volilcev, ki čitajo te vrstice, kaj bomo Slovenci 21. wardi storili pri teh volitvah dne 24. februarja in kaj je naša narodna dolžnost v tem času.

Slovenci v Chicagu smo po svojem osebnem prepričanju dokaj pestri. Eden je to, drugi je to. A enega pred svetom ne moremo in ne smemo nikdar zakriti, to je, da smo Slovenci, pa bomo po političnem prepričanju karkoli. Slovenci smo! Smo lahko demokrati, republikanci, socialisti ali karkoli kdo hoče, a po narodnosti pa na noben način ne moremo biti nič drugega kakor Slovenci. Kri ni voda in kadar imaš priliko v tujini, kjer je vse tuje, da lahko daš svoj glas svojemu človeku, svojemu bratu Slovincu, potem to ni samo prav in umešno, da mu damo svoj glas, ampak naravnost je naša dolžnost, da glasujemo zanj. Tako slovenskega duha in ponosa pa je menda še med nami kljub vsem razdvojenostim.

Mr. Anton Duller bo torej kandidat za aldermana. Naša narodna dolžnost je, da prvič vsi, kar nas je Slovencev, volimo zanj. Dalje pa je naša dolžnost, da ugodnega mesta, za katerega kandidira, Mr. A. J. Duller ni bogatin, da bi lahko razsipal tisočake za reklame svrhe. A potrebna pa mu je reklama za izvolitev. Treba je zanesti kampanjo ne samo med nas, Slovence, marveč tudi med Hrvate, Po-

ljake, Čeha, Nemce, Litvince itd. Treba je dobre tiakovne kampanje in ta stane in zopet stane. Med Čehi in Poljaki ob takih prilikah zbirajo za svoje kandidate posebne kampanjske fonde, katere rabijo za reklamo. Kdo prispeva? Banke, trgovci in razna podjetja. Ob vsakih volitvah se to godi. Kaj pa mi Slovenci? Na take reči nismo navajeni in bilo bi veliko zabavljaja, če bi se kaj takega začelo, a edina pot je, ki se jo poslužujejo drugi narodi. Poljaki in Čehi vedo, da ako hočejo imeti kako veljavo pri mestni vladi, si morajo isto priboriti. Na krožniku pečenih piščet nihče ne ponuja. Tudi mi Slovenci, ako hočemo, da se bo naše ime in naša narodnost kaj bolj upoštevala, si bomo morali to priporiti.

Po mojih mislih bi bilo najbolje, da bi se sklicalo splošni javni slovenski shod. Na tem shodu naj bi slovenski kandidat podal svoj program, katerega naj bi se držal za slučaj izvolitve. Volilci pa bi imeli na tem shodu ob enem priliko podati svoja mnenja. Sestavil naj bi se ob enem načrt, kako naj bi naselbina skupno pomagala k izvolitvi slovenskega kandidata. To je prvi in najpotrebnejši korak.

Ob enem pa je potrebna agitacija med drugimi narodi. Ko govorite o volitvah, ne pozabite povedati, kdo je slovenski kandidat; priporočajte ga svojim znancem, ki delate skupaj; delajte reklamo med svojimi in drugimi in ako bo vsak tako delal, ne bo brez uspeha in je mogoče, da bo v prihodnje sedel v mestni zbornici tudi Slovenec kot alderman.

V nadi, da se bo k temu še kdo drugi oglašil in povedal svoje mnenje, kličem vsem: Naprej za našega aldermanskega kandidata Mr. Antona J. Dullerja! Dne 24. februarja oddajmo vsi glas zanj, pa bo imelo mesto Chicaga prvega slovenskega aldermana!

Slovenski volilec.

JOLIETČANOM V NAZNA-NILO

Joliet, Ill. — Naj nekoliko omenim o naši združevalni akciji slovenskih društev v Jolietu, spadajočih v razne slovenske podporne organizacije. Namen te akcije je velikega pomena za vsa društva. Tajnik akcije poroča vsak mesec vsakemu društvu, spadajočemu v to združeno, da ta in ta dan priredi to in to društvo bodisi veselico ali zabavo ali piknik. Poroča tudi, v katerem prostoru se priredi-tev vrši. Vse to povzroča, da se prepreči prirejanje dveh veselice ali dveh prireditev na eden isti dan, kar bi bilo v kvar obema prireditvama. Na ta način pomagamo eden drugemu do boljšega uspeha.

Sedaj imamo na programu tri društva, katera priredijo svoje veselice, ki se bodo vršile po sledečem redu: Dne 8. aprila priredi veselico "Hard Time Dance" društvo sv. Antona Pad., št. 87, K.S.K. Jednote, ta veselica bo v Slovenia dvorani. Dne 7. junija bo obhajalo društvo sv. Franciška Saleskega št. 29 KSKJ. svojo 35 letnico obstanka društva, v Rivals Parku, kjer bo zopet jako lep program. Slišal sem tudi, da bodo Vitezi društva sv. Jurija št. 3 KSKJ. obhajali svojo 40 letnico obstanka društva dne 8. novembra, na dan, ko je bilo njihovo društvo ustanovljeno. Bolj natančna poročila bodo objavljena pozneje.

Ker je še nekaj slovenskih društev, ki ne spadajo v združeno akcijo, apeliram na vas, da pristopite v to akcijo, ker je v vašo korist. Glede zadnje seje, katero je imela združena akcija dne 30. januarja, vam poročam, da je bilo na tej seji sklenjeno, da naj vsa slovenska društva kolikor mogoče podpirajo slovenski orkester na svojih prireditvah, ker je dokaz, da naši slovenski fantje prav dobro igrajo, nič slabše, kakor drugi. To naj za danes zado-

stuje. Drugič bom še kaj več povedal.

John Nemanich, taj. Zdr. ak.

NAŠIM VOLILCEM V LA SALLE, ILL.

Kakor znano, se bodo dne 3. marca tukaj v La Salle vršile primarne volitve za župana in komisarje (Commissioners). Tudi mi Slovenci imamo na listi svojega rojaka kot kandidata za urad mestnega komisarja. Ta kandidat je nam vsem dobro znani Alojz Bregach, ki je vzoren in napreden mladenič v vseh ozirih. Mr. Alojz Bregach se je rodil pred 26 leti v La Salle, je torej v najlepši mladeniški dobi. Družina Bregačeva, oziroma oče, Mr. Joseph Bregač je eden prvih slovenskih naseljencev tukajšnje naselbine. Vs ga dobro poznamo, da je bil vedno dober narodnjak in vnet za vse dobre ideje, kakor je sedaj njegov sin Alojz. Rojaki in rojakinje, bodimo prepričani, ako naš kandidat doseže to važno službo, da bo deloval z vso svojo močjo za naš večji slovenski narodni ugled med tukajšnjimi prebivalci. Gledal bo pa tudi na marsikaj drugega, kar sedaj nimamo. Pomnimo, da dokler ne bomo imeli Sloven-cij svojega rojaka, ki bo zastopal naš narod v mestni zbornici, bomo vedno zadnji. — Volilci in volilke, ne pozabite torej na volilni dan dne 3. marca iti vsi na volišče in volite za svojega rojaka Alojza Bregača.

Poročevalec.

ZAHVALA

V prijetno dolžnost si štejem, da se zahvalim vsem kateri so priredili tako prijazne ure obiska za časa zadnje seje glavnega odbora. Društvo sv. Genovefe šteje 108 K. S. K. J. v Jolietu, katero je znano po njih postrežljivosti je gotovo sldaj doseglo vrhunec njih požrtvovalnosti. Uradnice tega lepega društva so vedno lepo postregle z okusno večerjo skoro vsak čas kadar smo se nahajali v mestu Joliet-u, toda sedaj pa po postrežljivost dosegla vrhunec. Prvi dan, to je v četrtek so namreč zopet priredile krasen banket in potem ples in pristo zabavo, katera je sledila banketu je bila tako lepo izpeljana, da se je moral vsak zabavati tudi ako bi bil lešen, zatoraj hvala vam lepa! Ve, uradnice in članice društva sv. Genovefe, vedno se bom spominjal na krasen večer. Zahvaliti se moram tudi posameznim rojakom in rojakinjam, katerih imena ne morem imenovati, ker jih je toliko, in ako bi slučajno katerega izpuštil, bi se lahko zameril, zatoraj vsem skupaj hvala lepa, Vi rojaki in rojakinje v Jolietu in veliki Chicagi.

Po končani seji smo odromahli v Cleveland, tam je bilo pa zopet nekaj izvanrednega. Najprvo se moram zahvaliti soku legu glavnemu uradniku našemu finančnem ministru bratu Zulichu in njegovi družini za vso postrežbo, katero so nam izkazali. Mr. Germ iz Pueblo Mr. Rudman iz Pittsburgha in moja malenkost je potovala skupno v Cleveland in naš spremljevalec brat Zulich je nam bil tako na uslugo, da nas je takoj peljal v svojo hišo v nedeljo zjutraj tako zgodaj, da sem se bal da nas bo dobra Mrs. Zulich z metlo nspodila, ali mesto tega nam je takoj pripravila jako okusen zajtek. Hvala vam Mrs. Zulich, kakor seveda tudi bratu Zulichu, kateri ni nam samo postregel doma, ampak nas je vozil od hiše do hiše s svojim avtomobilom, mislim sem si da je to oficijelni avtomobil K. S. K. Jednote. Ob priliki nam bodem skušal povrniti, za sedaj naj pa zadostuje samo še enkrat hvala vam.

Drugič pa naš Anton Grdina. Kakor hitro je zvedel da smo v Clevelandu, je takoj prihitel doli tudi s svojim avtom in nas peljal najprvo v cerkev k sv.

maši. Tam sem imel priliko, da sem srečal veliko naših bivših Forest Citijčanov, zelo sem bil vesel, da sem zamogel pozdraviti moje stare prijatelje, kateri so se preselili v slovensko metropolo Cleveland. Srečal sem tudi dosti društvenih uradnikov, katerih mi še ni bila čast poznati, kakor tudi nekaj delegatov bivše konvencije. Pozdravljanje je bilo tako na vse strani, da še sam ne znam, koliko sem jih videl; potem smo se pa zopet odpeljali nazaj k bratu Zulichu, nekaj nas z bratom Grdinom in nekaj pa z bratom Zulichem na Zulichev dom kjer je bilo zopet pripravljeno jako okusno kosilo. Popoldne sem pa obiskal nekaj mojih ožjih rojakov in znancev, in tudi na domu Mrs. Lausche se mi je tako dopadlo petje in igranje, katero je bilo res izvrstno privas, kjer so se pevcu in pevke, kakor tudi orkester-igranci vadili za nastop na radio. Premišljeval sem, da slovenska mladina ima še najlepši dar petja in muzike, na kar smo lahko ponosni, in spretni vodja Dr. Wm. Lausche bi moral biti znan javnosti Slovencev v Ameriki, in moramo biti ponosni na njega kot enega najboljših izvrstnega voditelja. Ni čuda, da pesmi katere pojeje Slovenki Mrs. Lausche-Welf in Miss Udovich za Columbia plošče so tako privlačljive, in mile, da očarajo vsakega. To mora biti privlačna sila za vsakega, posebno pa še Slovenca, kateri kolikaj slovensko čuti.

Ob 5. uri zvečer smo pa pri Mr. Zulichu poslušali radio slovenskih umetnikov pevcev in izvrstno izučen orkester. Ne samo Cleveland je lahko ponosen na Vas, ampak ves slovenski živelj v Ameriki, škoda samo, da se še ne moremo za enkrat zvezati z narodnimi postajami, da bi ta koncert zamogli slišati potom cele Amerike.

Zvečer smo bili povabljeni na banket, kateri je bil prirejen v čast novemu župniku pri sv. Kristini v Euclid Village, (Ljubljani) Rev. Bombachu. Tudi tam je bila postrežba tako izvrstna akoravno je bila dvorana tako natlačeno polna, da skoro niste mogli dobiti prostora za stati. Pookusni večerji sem imel zopet priliko, da sem se seznanil z veliko naših rojakov živečih v Clevelandu in okolici. Vsem vam dragi rojaki, posebno Rev. Bombach, Rev. Oman in Rev. Slaje in odboru za prireditev kličem: Bog Vam povrni, in Bog Vas živi.

Po zabavi, katera je bila koncem večerje v cerkveni dvorani smo se zopet podali na dom našega dobrega brata Zulicha, in tam v družbi Mr. Grdina, Mr. in Mrs. Kuhar, Mrs. Mici Grdina, Dr. Perko in še nekaj drugih dobrih in milih naših rojakov smo se še nadalje zabavali, do rane ure zjutraj, to pa ne vem, ravno kedaj smo se podali spat, in tudi ne povem ne. Povem pa toliko, da tako lepega zabavnega večera še nisem imel kakor ravno ta večer pri Mr. Zulichu. Da ne pozabim tudi hčerč našega finančnega ministra, katere so nam delale družbo in krajšale čas, in samo želim da bi prišli tudi Vi k nam da Vam skušam povrniti vse kar ste storili, seveda v kolikor mi bode mogoče.

Kakor sem rekel, enkrat popoldni, kedaj? smo se podali z Mr. Grdinom na dom, malo se odpočit, tam je bila za nas tri "romarje" lepa postelja pripravljena, in res spal sem kakor kralj v vsem razkošju potem pa zopet, ko smo se nekoliko odpočili je pa blaga Mrs. Grdina pripravila zajetek, in nato pa zopet po naselbini. Obiskali smo več rojakov, slovenska gotoljubnost je povsod znana; a v Clevelandu se pa še posebej odlikuje, kjer smo prišli, bi bilo povsod potrebno, da bi zopet jedli in pili; škoda, da nisem

(Dolje na 3. strani).

prilavil sebi kake bisage v katero bi spravil vsa dobra jedila, in mislim da bi jih zadosti imel za šest mesecev. Na naših potih smo obiskali dom Marjanice Kuharjeve, postrežljivosti Mrs. Kuhar, njenega moža in njenih dveh hčer je taka kakor sama, sama dobroti in navdušenju. Bog živi Kuharjevo družinico! Nadalje smo šli obiskat našega oficijelnega krojača Louis Srpana, kjer smo prišli "knofe" pri suknjah, kateri so nam popokali vsled preoblega zavzivanja; pridemo še, Mr. in Mrs. Srpan!

Ustavili smo se pri starem znancu in rojaku Mr. Germa pri Mr. Strnadu, tam je za moj kolega "ex-justice" Supreme Courta K. S. K. Jednote brat Rudman opeval neko lepo živahno katera je slučajno počivala lepo v "štali" toda tista žival ni bila popolnoma nič kriva.

V ponedeljek zvečer so pa clevelandska društva napravila na čelu jim zopet vedno delavni Mr. Grdina banket, na čast sobratu Germu, prvemu podpredsedniku K. S. K. J. Zopet je bil to večer, katerega ne bomo mogli pozabiti. Naš Br. Mr. Grdina kot stoloravnatelj je po zval vse zastopnike, predsednike in tajnike vseh clevelandskih društev kateri spadajo k K. S. K. Jednoti, in sedaj znam, da ni čuda, da tam društva tako lepo napredujejo, ker vidi se takoj na prvi pogled, da imajo voditelji dotičnih društev smisel in vpogled v veliko odgovornost, katero jim društvo poveri ob času izvolitve v društvene urade. Le tako naprej, z Božjo pomočjo boste premagali vse težave in vse delo bo lahko, in ob koncu termina bodo lahko z veseljem podali svoja letna poročila društvom, kot dobro izvršeno delo.

Zelo mi je bilo žal, da sem se jaz moral odstraniti takoj po 10. uri zvečer in se podati na kolodvor, in proti domu, toda, ni bilo drugače mogoče.

Sedaj pa še enkrat hvala Vam vsem skupaj, Vam prirediteljem tega banketa posebno Vam Mr. Grdina, in ostalim Vašim sokolegom, upam da bom zamogel s časom povrniti. Hvala Vam.

Zahvaliti se moram tudi ostalim kolegom glavnim uradnikom in uradnici Mrs. Hochevar, Dr. Omanu, bratu Zupanu za izkazano prijaznost. Ravno tako tudi Mr. Debevcu in Mr. Pircu lastnikoma tiskovne družbe Ameriška Domovina za njih naklonjenost, živila! Ako Vas bo slučajno pot nanesla semkaj na severovzhod, upam da bomo zamogel povrniti vso naklonjenost. Na svidenje!

John Dečman,
predsednik porotnega odbora
K. S. K. Jednote.
Forest City, Pa., dne 12. februarja, 1931.

Barberton, Ohio.—Drage mi članice in sestre Altarnega Materinega društva! S tem naznanjam onim, katere niste bile na zadnji seji, da je bilo na isti sklenjeno, da bomo v bodoče plačevale samo po 10c na mesec v sedanjih slabih časih dokler se delavske razmere ne zboljšajo. Tako smo vstanovili tudi en sklad, kakor bi rekli, malo posmrtno toda samo za one, katere se hoče za to zavarovati, se ne silijo nobene; vsaka članica plača \$1 v ta sklad, ko umre pa lahko zapusti komur hoče, ali za sv. maše; če nas je več, boljše je. Zdaj se jih je že precej vpisalo.

Dalje ste vse članice uljudno vabljeni da se udeležite prihodnje seje dne 22. februarja popoldne; bodo že g. župnik še v cerkvi oznanili ob kateri uri ravno; morda bomo imele sejo že lahko v svojih prostorih v farni hiši, kjer se bomo lahko vse domenile. Pridite torej vse, tudi one, ki ste že zaostale, vse vas rade sprejmemo nazaj, samo da nas bo več. Kam se boš

zatekla slovenska žena kakor k naši materi Mariji Žalostni v svojih bridkosti in težavah, katere ima vsaka žena in mati; pri nji dobimo tolažbo.

S pozdravom
Jennie Skerl, tajnica,

Denver, Colo.—Skoraj od vseh krajev se letos pohvalno piše, da imajo lepo zimo; tudi tukaj pri nas, v Denverju imamo skoro poletju podobno vreme; da bi le tako ostalo do pomladi.

Delavske razmere so pa take, kakor povsod, vedno pod ničlo. In vendar naši zavoljubni ter razpoloženi Slovenci večkrat prireajo kako veselico, bodisi društveno ali kaj drugega. V tej zabavi pozabimo slabe čase in pričakujemo boljše.

Zdaj, ko je še čas zato, se tu in tam kak fant ali dekle okorajži, da stopi v zakonski stan. Tako se je dne 25. januarja tukaj poročil vrl ameriški slovenski mladenič Joe Major z gđ. Mary Kolarič. Ženin je sin daleč na okoli znane in priljubljene družine, kakor tudi njegova nevesta Mary. Njegov oče je prava zagorska korenina, mati je pa iz semiške fare, rojena Zepuhar.

Dasiravno ta družina živi kakih 25 milj od Denverja, v Frederick, Colo., se je ta mladi par poročil tukaj v Denverju v slovenski cerkvi Kraljice sv. Rožnega Venca s slovesno sv. mašo. Na prošnjo matere ju je poročil g. župnik F. J. Judnič, ki je tudi rodom iz Semiča. Tovariši in tovarišice so bili: Ignatz Kočevar in Kate Major, John Jakse in Jennie Smit, Frank Kolarič in Katarina Jakse. Bile sta tudi dve male deklice, ki sta nosile cvetje namreč Frances Tursi in pa najmlajša nevestina sestra.

Po dovršeni poroki se nas je takoj podalo od tukaj iz Denverja v Frederick mnogo svatov in gostov v številnih avtih v takozvani White House. To vam je bila, rekla bi prava semiška voheet. Bogato obložene mize in tudi Noetove kapljice ni manjkalo. Vsa čast takim kuharicam in kelnerkam! Musikanta Kržan in Logar sta pa že tako fino igrala, da je moral vsakdo plesati tudi če bi imel samo eno nogo in še to leseno. Na ženitovanjski gostiji je bilo navzočih dosti rojakov in rojakinj doma iz Semiča, pa videla sem med njimi tudi nekaj njihovih sošolcev iz suhorske fare. Prav veselo sem se počutila med njimi kakor tudi vsi drugi so bili vsi veseli in zadovoljni.

Zelo neradi smo se razšli; pa kaj se hoče? ker so morali nekateri iti na delo. Pred odhodom nam je nevestin oče skrivoma izročil nekaj zdravil za potovanje da ne opešamo.

Naj pri tem še omenim, da ima družina Major že štiri poročne otroke, dva sina in dve hčere in se vsi dobro razumejo. Starejši sin je poročen z mojo faranko Rose, rojena Zlogar. Ker pa ima družina Major še enega sine in eno hčerko, upam, da se še katerikrat snidemo na tako veseli svatbi.

Novoporočencema želim mnogo sreče in zadovoljstva v zakonskem stanu. Živila na mnoga leta!

S pozdravom
Anna Virant, Dragomeljčanka.

Milwaukee, Wis.—V številki 3 Glasila sem videl sliko družine Lojzeta Anžiča, živčega v Pueblo, Colo. ki me je zelo iznenadila in razveselila. Kdo bi ne bil take lepe slike bolj vesel, kakor jaz, njegov prijatelj, že izza mladih let, že od 7. leta naprej sva bila znanca in prijatelja. Kdo bi si res mislil, da se moj prijatelj Lojze sedaj lahko postavi s tako častno in veliko družino tamkaj v solnčni Coloradi? Res, časti bežijo. Toda vseeno si predstavljam, kot šele nekaj let nazaj, ko sva

obadva naenkrat zapustila naš selbino Ely, Minn., in vendar je od tega zadnjega jesen preteklo že trideset let. Sreča je bila najuna, njegova in moja da sva se podala drugam.

Morda bo kdo rekel, čemu se prijatelja Anžiča še tako dobro spominjam. Da, prav dobro. Ko je prišel včasih zjutraj domov z dela v rudniku, je moj prijatelj Lojze rekel: Zopet sem enega odkopal, pa še streljal sem moral na njem. Pred 30 leti so bili rudniki na Ely prava klavnica za rudarje. Skoro vsak dan se je vršil pogreb kakor žrtve v jami. Da, nekateri naš Slovenci je šel prezgodaj v grob v najlepših letih. Toda moj prijatelj Lojze Anžič je bil pa eden izmed najbolj korajžnih rudarjev. Kadar je kakega zasulo, je rekel boss: "Kar po Lojzeta idite!" In res, Lojze je precej prišel, nič se ni ustrašil. Ko so nekateri rudarji videli nesrečo, da je koga zasulo ali celo ubilo, so kar prosto bežali; toda naš Lojze ni nikdar kaj takega naredil. Kadar je videl nesrečo, je hitro šel zraven in marsikateriga še živega izkopal izpod razvalin. Čast mu zato. On zasluži hrabrostno svetinjo.

Dne 14. oktobra 1900 sva zapustila Ely in srečno dospela v Pueblo, Colo. Kmalu zatem se je moj prijatelj kar na hitro seznanil z ono Mary, ki je še danes njegova življenjska tovaršica ali žena in ponosna mati toliko otrok. Torej moje iskrene čestitke obema skupaj! Res, Bog je dal vama posebno srečo ker vaju je obdaril s tako lepo družino; tako lepe sinove imata in take zale hčere, na katere sta lahko popolnoma. Bog Vama daje še dolgo let živeti! Želim tudi Tvoji družini vse najboljše! Zaeno Vama tudi iskreno čestitam ka Vajuni 30 letnici poroke, ki je morda pred kratkim minila, ali bosta ta spominski dan v kratkem obhajala. Iskrene pozdrave vsem skupaj!

Vajun iskren prijatelj in tovarš
Jože Ankel,
član društva št. 65 KSKJ.
126 W. Washington St.
Milwaukee, Wis.

Waukegan, Ill.—Jaz res ne vem, kaj je temu vzrok, da so dopisi iz naše naselbine tako redki, dasiravno se pripeti vedno kaj novega, samo glede slabih delavskih razmer je še vedno vse po starem; drugega nam ne kaže, kakor da se tolažimo z upanjem na boljše čase.

Eno stvar pač imamo, s katero smo lahko vsi zadovoljni, to je skrajno lepa in mila zima, podobna pomladi; sicer pa ne vemo, če bo ista, ali taka do konca ostala? Dne 24. februarja bo prišel sv. Matija, ki led razbija, če ga ni, ga pa naredi; pa menda hudega mraza letos ne bo več.

Dne 8. februarja je priredilo tukajšnje Društvo krščanskih mater in žena veselico; na programu so imele starokrajso voheet. To vam je bilo veselje! Pokazali in nastopili so vsi kakor tam v starem kraju. Dvorana je bila napolnjena, samo še Ribničana je manjkalo, da bo jo malo raztegnili; v resnici jaz nisem videla še na nobeni predstavi toliko občinstva. Ta voheet se je osobito tu rojeni mladini dopadla.

Zdaj naj pa še malo omenim o nedavnih obiskih tete "Štokrle" v naši naselbini. Ista se je ustavila pri sledečih družinah: Mrs. F. Furlan Jr., Mrs. J. Hebauer, Mrs. Gregorka in pri Mrs. Gabrovšek; pri vseh teh je pustila po eno zalo hčerko. Matere in novorojenke so zdrave. Upamo, da bodo te deklice postale članice mladinskega oddelka KSKJ, oziroma društva sv. Ane. Prepričana sem, da bo še tajnica tega društva ponosna in srečne matere teh otrok nagovorila, da jih vpíšejo in zavarujejo pri označenem društvu.

Holnikov imamo tudi več. Mrs. F. Zupac je bila operirana, a se še nahaja na svojem domu; Miss Stefanija Novak si je zlomila roko in se zdravi doma; Mrs. Terezija Umek se nahaja tudi v postelji valed revmatizma; Mrs. Josipina Prebil leži tudi bolna. Vsem tem želim, da bi kmalu okrevale!

S pozdravom
Micka, poročevalka.

PUEBLSKE NOVICE

Pueblo, Colo.—Prijatelji slovenskih predstav naše naselbine so se zopet okorajžili, da ustrežejo starim in mladim rodoljubom. Mrs. Frances Raspet in Mrs. Mary Kolbezen sta imeli dosti truda in potrpežljivosti pri tej stvari, toda dobra volja in uljudnost vse zmaga. V prid in za napredek cerkve imajo naši dobri farani še vedno vneto srca.

"Rodoljub iz Amerike" tako je ime zanimive igre, katero se bo vprizorilo dne 1. marca zvečer v korist naše cerkve. Ta igra je vzeta iz domačega življenja, je pa vseskozi zasoljena tudi s smešnimi dovtipi in tudi z lepim petjem. Ta igra, katero se bo vprizorilo prvič na našem odru, bo gotovo vsem všeč. Skoro vse vloge imajo v rokah naši mladi ameriški Slovenci in Slovenke, katerim teče gladko naš mili slovenski materin jezik.

John Flere, ki ima glavno vlogo v tej igri, nas opominja, da zmoto ali pregreho ni prav držati v kakem brlogu, ampak da naj korake zmot obrnemo na boljša in prava pota; le na ta način je mogoče marsikaj popraviti. Dobri Bog rad pomaga grešniku, če grešnik priporoča in se trudi krivico popraviti.

Janko Flere, očetu nepoznani, se poda na pota lahkomišljenega življenja. Zadrege, ki vselej sledijo, ga spravijo v največjo zadrego; toda poštna dekle, njegova zaročenka, mu vse priporoča, da postane vrl in značajan soprog.

Vloge so razdeljene sledeče: John Butkovič nastopi v glavni vlogi "rodoljuba iz Amerike" John Flereta; Albin Blažina igra sina Jankota Flereta, z zaročenko Rožico, ki je Ančka Prijatelj; Joe Šustar ml. predstavlja župana Korenjaka; Silva Ivan—Jerico; Toni Prijatelj—Bračuna; Frank Muhič—Dr. Packa; Mrs. Angela Vidic—Anastazijo; Joe Purkatt—Krivca; Phil Muhich—Zemljo; Andrew Prince—Kodriča; Louis Kastelc—Pečka; Anton Rupar—Zaneta; L. Raspet ml.—črnca Jusufa; L. Vidic—pismošoj; Miss Agnes Stazinski je sobarica in John Kastelec, močan basist, je prevzel vlogo Blaža Mraka, kjer bo nastopil z mičnim petjem. Zeleti bi bilo, da se tako krasno igro večkrat ponovi, ker je toliko truda pri vajah in našudiranju iste.

Pri tem naj še omenim cerkveni zbor odraslih pevcev. Dobro se mora vedno izboljšati, drugače nazadujemo. Jako zmoglen cerkveni pevski zbor (St. Mary's Choir) smo preimenovali dne 30. januarja, da nam zagotovimo stalen obstanek. Sami se bodo medsebojno vladali, sveda pod nadzorstvom svojega župnika, in sami si bodo določali dostojna razvedrila, zato bo nekaj cvenka za njih blagajno. Prvi odbor je sledeči: John Germ, predsednik; John Kastelec, podpredsednik; Miss Stefania Blatinik, finančna tajnica; Frank Kolbezen, zapisnikar; Hilda Francoel, arhivarka; Miss Rose Kochevar, pomočnica; Peter Babič, vodja; Earl Buttler, načelnik zabavnega odseka. Organizacija ostane naša, jako za ta posel večša Mrs. Katy Jerman. Škoda in gotovo sramotno bi bilo za našo župnijo, če bi ne skrbeli za najboljšo petje, saj je mili Bog obdaril naš narod z izvanrednimi talenti za to lepo umetnost.

Mr. Anton Kolbezen, ki bo letos dovršil višjo šolo sv. Patrika, se zdravi v St. Mary's bolnišnici. Bil je z ostalimi ko se je prevrnil avtomobil, ter si zlomil pri tem desno roko. Sreča v nesreči, da ni bilo še kaj hujšega. Mrs. Gabriela Trontel se nahaja tudi tam, kjer je prestala malo operacijo.

Rev. Francis, O. S. B., naš priljubljeni kaplan, bo v kratkem razposlal zanimivo knjigo, letni račun, da posveti nekoliko v naše farno delovanje. Mladeniča Anton Kolbezen Jr. in John Hren sta nabrala sama vse oglase, da se odplača precejšen strošek in nekaj bo še ostalo v korist cerkve.

Mr. Joe Prijatelj, Scout Master, in Mr. Joe Hren, pomožni S. M., se prav uspešno trudita za naše pridne dečke, za skupno skavtov naše cerkve (St. Mary's Scout Troop). Pri skupnih nastopih vseh skavtov našega mesta se baš naši jako odlikujejo. To je častno zanje in za nas, ker s tem pridobi faro ugled med drugimi narodi.

Tudi Marijina družba (Young Ladies' Sodality), pod spretnim vodstvom Rev. Francis Horning-a, O. S. B., pripravlja vedno več koristnega in prijetnega za svojo faro. Vsaka znajna dekle v fari bi morala biti članica te lepe družbe.

Naš športni ali atletični klub Red Ramblers se tudi že sedaj marljivo pripravlja za nastop v letošnji sezoni.

Kuvertice za cerkveno kolekto (Weekly Envelopes) vsako nedeljo se nekaterim ne dopadejo. Kaj novega ne, tudi če je še tako potrebno in pripravo; menijo, da naj ostane vse pri starem. Vedno je treba kaj izboljšati s časom in po razmerah. Vendar je mnogo faranov, ki so se teh kuvertic radi in hitro oprijeli ter vlečejo z lepim vzgledom druge za seboj. Mladitanti in dekleta se polagoma vkoreninijo pri cerkvi ter postanejo pravi in značajni farani. Oj, koliko sitnosti nam s tem prihranijo ter pospešujejo napredek.

K sklepu še omenjam, da naj nihče izmed naših rojakov ne izostane dne 1. marca, da ne bi se udeležil krasne igre "Rodoljub iz Amerike." Ta večer boste imeli zopet mnogo duševnega užitka in zabave.

P. Cyril Zupan, O. S. B.

Cleveland, O.—Ker imam tudi jaz neljube počitnice zaradi brezdelja, sem se odločil napisati par vrstic na tem mestu.

Tudi naša ameriška slovenska metropola, mesto Cleveland, je prizadeta vsled splošne depresije in delavske krize. Eni izmed naših rojakov so sicer tako srečni, da delajo stalno ves teden, največ pa samo par dni, ali pa sploh nič. Tako čakajo na boljše čase že več mesecev. Edino pri tem je ugodno, ker imamo skrajno lepo zimo, da nam ni treba poleg vsega tega še trpeti mraza.

Zdaj se pa obračam s temi vrsticami na vse naše Prekmurce in Medjimurce širom Združenih držav in Kanade. Premišljujem koliko je našega naroda v teh državah, namreč Slovencev iz Prekmurja in Medjimurja. Kakor mi znano, je samo pet krajevnih društev, ki spadajo pod okrilje naše dične katoliške podpomo organizacije K. S. K. Jednote. Prvo, najstarejše in največje je društvo sv. Jožefa št. 148 v Bridgeport, Conn., ki šteje danes 250 članov aktivnega in mislim blizu 200 članov mladinskega oddelka. Videl sem v Glasilu, da so dobili zadnjih šest mesecev tretjo nagrado v mladinskem oddelku, zato jim čestitam, in ker so že petkrat v Jednotni Zlati knjigi vpisani. Priznanje vrlim odbornikom označenega društva, ker tako agilno deluje pa tudi vsemu članstvu. Vi ste lahko za vzgled vsem drugim prekmurskim sobratom, torej Bog vas živi!

Drugo naše večje društvo je

sv. Jožefa št. 168 v Bethlehem, Pa., ki šteje 150 članov v aktivnem in lepo številu v mladinskem oddelku. V Bethlehemu imajo naši Prekmurci krasno cerkev in šolo; jasen dokaz, da so zelo vneti tudi za sv. vero.

Tretje društvo je žensko društvo sv. Ane št. 170 v Chicagu, Ill. Iz tega se razvidi, da tudi naše vrle prekmurske in medjimurske žene še niso pozabile onih lepih nauk, katere so jim dale njih matere pred odhodom v Ameriko. Torej drage nam sestre, le delujte v slogi za napredek naše Jednote. Bog z vami!

Četrto društvo se istotako nahaja v Chicagu, to je moško društvo sv. Martina št. 178, ki tudi lepo napreduje.

Peto društvo je naše društvo sv. Štefana št. 224 v Clevelandu, O., ki tudi marljivo dela za napredek Jednote in za nas vse skupaj.

Ako izračunamo skupno število članstva vseh teh društev, znaša isto okrog 900, kar je v resnici lepo število.

Dozdeva se mi, da je nekje v Indiani še eno društvo prekmurskih Slovencev, ki pa ne prihajajo dosti v javnost. Torej na plan!

Kot prekmurski Slovenec s tem apeliram na vse naše domačine širom Amerike, da bi posvetili malo več dela in zanimanja v verskem in narodnem duhu in za našo slovensko katoliško organizacijo KSKJ. Moja iskrena želja je, da bi spadal pod okrilje te podpomo matere vsi medjimurski in prekmurski Slovenci živeči v Ameriki in Kanadi. Držimo se naših vrlh sodomačinov ali rojakov Slovencev, ker nam greh radi na roke v vseh ozirih in pri vseh prilikah. Danes smo si vsi bratje in sestre bodisi tukaj v naši novi domovini ali pa onstran morja v Jugoslaviji, kjer nam je tekla zibelka; vsi smo sinovi in hčere slovenskih staršev.

Prav veselilo bi me, če bi se še kdo drugi s kakim dopisom oglasil na tem mestu, da se bomo na ta način v Ameriki živeči prekmurski Slovenci medsebojno bolj spoznali.

Sobratki in rodoljubni pozdrav vsem skupaj!

Vincent Zoratz,
predsednik društva št. 224 K. S. K. Jednote.

POPRAVEK

V zadnji priobčenem imeniku krajevni društev je bila hišna številka tajnice društva sv. Ane, št. 170, Chicagu, Ill., sestre Agnes Horvath, pomotoma označena. Njen pravi naslov je: Agnes Horvath, 2049 W. Coulter St. Chicagu, Ill.

Uredništvo.

Izreden popust za tiste, ki so brez dela

Ker bi marsikateri rojaki zelo radi brali in naročili Baragov Ave Maria koledar, a si ga vsled vladajoče brezposelnosti pri najboljši volji ne morejo oskrbeti, smo na željo nekaterih takih, ki so brez dela, določili izreden popust. Vsi tisti, ki že delj časa nimajo dela, dobijo izjemoma koledar za polovično ceno, za 25c. Ta izjemna olajšava pa velja samo za mesec katoliškega tiska, to je, za cel mesec februar. Zato se je naj brezposelniji rojaki takoj poslužijo in o prvi priliki naročijo koledar. Letošnji koledar Ave Marije je prelep spomin na našega največjega ameriškega Slovence, na svetniškega indijanskega misijonarja škofa Barago. Razni tukajšnji in starokrajski listi so ga ravno s tega stališča najbolj priporočili in pohvalili. Naročila sprejema: AVE MARIA, Box 608, Lemont, Ill.

Ali imate že svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti?

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

Dva slovenska pijonarja

V sredo 4. februarja 1931 sta praznovala 30-letnico svoje poroke Mr. in Mrs. Jakob Jančar, ugledna in spoštovana rojaka, ki bivata že lepo vrsto let med nami. Proslava se je vršila pri hčerki obhajancev, Mrs. Tereziji Skur in njenem soprogu dr. Anthony Skur, v krogu ožjih sorodnikov in prijateljev, na 18216 East Park Drive, Cleveland, O.

Mr. Jakob Jančar je bil rojen 17. septembra 1873 v Šmihelu na Dolenjskem. V Ameriko je prišel leta 1892. Prvo njegovo delo, ko je prišel v Ameriko, je bilo težko delo v livarni, kjer je delal tri mesece. Potem je opravil še razna druga dela in ko se je leta 1901 oženil s Terezijo Zalokar, sta odprla trgovino s modnim blagom in čevlji na St. Clair Ave., in 33. cesti v Clevelandu. Leta 1902. pa sta odprla trgovino iste vrste v slovenskem Newburgu, kjer sta ostala do leta 1929, ko sta trgovino prodala Rud. Cerkeniku, sama pa sta se preselila na Mozina Drive, kjer se nahajata še danes.

Mr. Jančar ima še tri živeče brate tukaj, Cirila, Johna in Ignaca, v starem kraju brata Jožeta in sestro Marijo. Je direktor slovenske banke, The North American Trust banke in slovenske livarne, The Euclid Foundry Co.

Mrs. Terezija Jančar je bila rojena 21. septembra 1884 v Sardinji vasi na Dolenjskem. V Ameriko je prišla leta 1900. Ima tukaj tri živeče brate: Jožeta, Henryja in Johna Zalokar in eno sestro, Mrs. Mary Milner.

Mr. in Mrs. Jančar sta imela v zakonu 14 otrok, od katerih jih danes živi še 13, v starosti od 3 do 27 let. Dve hčerki sta poročeni: Mrs. Terezija Skur in Mrs. Anna Supan. Ena hčerka, Alvina, je diplomirana bolniška strežnica, drugi otroci pa deloma delajo, mlajši pa hodijo v šolo, ali pa so še doma.

Tako živita oba v krogu svojih pridnih in dragih otrok, srečno in zadovoljno življenje. Oba sta znana kot izborna pevca in najraje zapojeta tisto: Da se bo vid'lo to ravno polje... katera se je piscu teh vrstic tako dopadla, da smo jo nekoliko peli od Clevelanda do Barbertona in še nazaj gredoč.

Mr. in Mrs. Jakob Jančar, čestitkam številnih prijateljev, se pridružujem tudi jaz in vama kličem: še na mnoga, mnoga leta — zdravja in sreče!

Prijatelj,
(Ponatis iz "A. D.")

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izdanje vsake nedelje

Lestnica Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Zdrženih Državah Amerike		
Uredništvo in administracija: CLEVELAND, OHIO		
6117 St. Clair Avenue	Telefon: Henderson 3612	
Naročnine:		
Za štano, na leto		\$0.94
Za poštnino		\$1.00
Za inšpekcijo		\$0.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the Interest of the Order
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 3612

Terms of Subscription: \$0.94
For Members Yearly \$1.00
For Nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$2.00

53

GEORGE WASHINGTON

Vsako leto dne 22. februarja narod Zdrženih Držav proslavlja spomin svojega največjega narodnega junaka — George Washington, ki se je rodil tega dne v letu 1732. Letos je torej njegov 199. spominski rojstni dan, prihodnje leto se bo pa 200 letnico na slovesen način proslavilo.

Rojstni kraj mu je bil Bridges Creek v državi Virginia. Njegov oče, imovit planter, umrl je, predno je George bil 12 let star. Deček je dobil svojo osnovno izobrazbo v Virginiji in poleg šolskega poduka se je mnogo naučil o gozdarskem življenju in sportu. V svojem šestnajstem letu je bil zaposlen kot zemljemernik (surveyor) pri nekem angleškem gentlemanu v Virginiji; v tem poklicu, ki je tedaj bil mnogo bolj aličen gozdarstvu kot matematiki, je ostal tri leta. Washingtonova pisma iz te dobe razodevajo mnogo zabavnih dogodivštev. V nekem pismu pravi: "Ker nisem bil tako dober gozdar kot ostali v moji družbi, sem se alek kot po navadi, da poležem v posteljo, kakor so ji pravili, ko sem v svoje veliko začudenje našel, da ta postelja ni bila nič drugega nego malo slame, skupaj zmetane, brez nikakih ruh ali drugega razun neko razcafrano odejo, dvakrat toliko težje radi množine uši, bolj in sličnega mrčesja."

Washington je med tem posvečeval mnogo časa proučevanju vojne taktike in leta 1752 ga je virgipijaki governor imenoval majorjem. Boj med Angleži in Francozi v Ameriki, ki se je razvil v zgodovinski francosko-indijansko vojno, s katero je za vedno odklenalo francoskemu gospostvu v severni Ameriki, je ambiciozno mlademu vojaku ponudil priliko za izkušnjo njegovih vojaških sposobnosti. Governor je sredi zime odpisal Washingtona na nevarno ekspedicijo, da izžene Francoze iz angleškega teritorija. V tem pohodu je Washington doživel marsikatero avanturo, značilno za one čase pustolovskega življenja v divjini: tako poroča v nekem pismu: "Nismo mogli drugače prebroditi reko kot s plavjo, pa začeli smo jo stesati, dasi smo imeli pri sebi samo eno revno sekiro. Plav je bila izgotovljena še le ob solnčnem zatonu, tako da smo na nji delali ves dan. Spustili smo jo potem na vodo, vkrcali se in odpluli; ali predno smo prišli do sredi reke, zagostili smo se med led na tak način, da smo se vsak trenutek bali, da se plav preobrne in utonemo. Z dolgo palico sem se uprl na dno reke, da ustavim plav, dokler led ne odplava naprej, ali brzina struje je zagnala plave s tako silo proti palici, da sem zletel deset korakov dalje v vodo. Za srečo sem se rešil s tem, da sem ulovil hlod plavi. Vzlic vsemu trudu nismo mogli priti ni na desni ni na levi breg reke, ali ker smo bili blizu malega otoka sredi reke, zapustili smo plav in po težkem trudu stopili na otok. Mraz je bil tako hud, da je moj drug imel vsa prsta na roki in nogi zmrzla."

Francozi so se s pomočjo Indijancev trdno ubranili proti angleškim zahtevam in končno je Angleško priposlalo trmastega generala Braddock, ki naj pomaga kolonistom zapoditi Francoze. Ta je imenoval Washingtona članom svojega štaba. Ko je Braddock, ki ni imel nikake izkušnje z vojskovanjem po pragozdih in divjinah, korakal proti francoski trdnjavi z 2,000 rednih vojakov, bil je napaden iz zasede in strašno poražen. Na Washingtona je prešla žalostna naloga privedi nazaj poražene čete.

Malo let po zmagovitem vršetku francosko-indijanske vojne je Washington izstopil iz vojske, da živi življenje virgipijakega gentlemana na podedenem posestvu. Kasneje je bil izvoljen članom parlamenta kolonije Virginia, House of Burgesses. To so bila leta predigre k bodoči revoluciji. Washingtonovi nazori o pretečem spopadu odsevajo iz pisma, naslovljenega prijatelju leta 1769: "Da nikdo bi se ne smel obotavljati ni za trenutek, da se loti orožja obrambo tako vredne blagodati, od katere je odvisno vse dobro in zlo v življenju, je odločno moje mišljenje. Ali orožje, dovoliti mi da povem, bi moralo biti zadnje zatočišče, končno središstvo."

Kmalu so se dogodki začeli razvijati z brzino in rastoče ogorčenje med Angleško in kolonijami je privedlo do odprtega nasilja. "Boston Tea Party" bil je dramatični odgovor angleškim prizadevanjem, da bi s silo obdali kolonije brez njihove privolitve. Dne 5. septembra 1774 sestal se je prvi "Kontinentalni Kongres" v Philadelphiji, in izmed delegatov najdemo tam poleg Washingtona večino onih pravnikov, ki jih je zgodovina zabeležila kot prave voditelje revolucije. V nastopni spomladi so bitke pri Lexingtonu in Concordu označile začetek vojne. Par mesecev kasneje se je sestal drugi Kontinentalni Kongres, ki je sklenil, naj se imenuje general, ki "naj zapoveda vsem kontinentalnim silam, ki so nabrane in se bodo še nabrale v obrambo ameriške svobode." Washington je bil soglasno izbran za vojskovodjo.

Dostikrat se sliši mnenje kot da bi bil Washington sijajen vojaški čenik, ki je na nekaj čarovniški način spreminjal vsak spopad s sovražnikom v slavno zmago. Nič ni bolj oddaljeno od resnice. Redkokejda je kak vojskovodja stal pred tako velikanskimi težkočami, razočaranji, nesporazumljenji, zavistjo, nemarnostjo in brezbriznostjo; z vsem tem se je Washington moral stalno boriti tokom dolge vojne, ki je trajala šest let. Ko je prišel v Boston, je našel, da vsa vojska ni bila nič več kot oborožena druhal. Ni bilo sposobnega častnika, ki bi se brljal za vnovčevanje ali vzbujanje, za barake ali za bolnišnico. Vojski so prejemali plačo jako neredno, in zato je bilo dezertiranja vsak dan. Pa zares se nam zdi kot pravcarstvo, da je Washington že v prihodnji spomladi mogel imeti

svoje vojake precej disciplinirane, da je mogel s njimi tvegati manever, ki je prilepil sovražnika na hiter umik iz Bostona.

Po tem svojem prvem uspehu je Washington hitel s svojo vojsko v New York, kjer se je pričakoval prihodnji napad angleške vojske. Po porazu na Long Islandu bil je prisiljen na postopno umikanje. Uspel je odbiti sovražnika na Harlem Heights in obdržati svoje pozicije pri White Plains, ali kmalu je uvidel potrebo umakniti se preko Hudsona v New Jersey. Počasno umikanje milijo za milijo je zahtevalo vse vrline vojskovodje in izkušalo njegov značaj. Vojaki so dezertirali v velikem številu, dostikrat po cele stotnje na enkrat, in širom New Jerseyja je na tisoče njih položilo prisego angleškemu kralju. V takem obupnem položaju, z nedisciplinirano vojsko samih 3,000 ljudi, se je Washington odločil na hiter napad. Prebrodil je reko Delaware sredi noči, ledu in sodre na božični predvečer leta 1776 in iznenadil sovražniške čete pri Trentonu, ki so se predale. Po silni zmagi pri Princetону se je vsa situacija spremenila. Prepirljivi Kongres mu je izrazil ponovno zaupanje in ga je napravil pravcatim diktatorjem.

Po teh zmagah pa je nastopila črna doba 18 mesecev samih porazov in trpljenja. Po porazu pri Brandywine Creek, in Germantown se je Washington vabovil pri Valley Forge, par milj severno od Philadelphije.

To je bil brezdvomno najbolj kritični trenutek revolucionarne vojne. Zima je bila kruta. Polunagi, lačni, mršavi in blede vojski delali so sredi hudih mežev kot "družina bobrov," da si zgradijo lesene kočice kot zavetišče. Konji so pocrkali od gladi in lačne močvosti, dostikrat brez obuvala in ranjenih nog, je moralo posekati in vlačiti les. Washington je zastoj prosil Kongres za pomoč.

Začetkom spomladi je prišla vest o sklenjenem zavezništvu s Francijo. Francoska mornarica je prisilila britansko vojsko, da izprazni Philadelphijo. Sovražnik je ušel porazu pri Monmouth, N. J., in se umaknil v New York.

Tri nadaljna leta se je Washington boril naprej vzlic omalo duševnim izkušnjam in brezbriznosti poklicanih faktorjev. Opetovano je bil razočaran, ker se ni vresničila obljubljena pomoč s strani Francije. Končno se je situacija vendarle enkrat obrnila na boljše. Amerikanci pod Lafayetteom, baronom Steuben in drugimi so potisnili britanskega generala Lord Cornwallisa severno v Virginijo, kjer se je ta ustavil pri Yorktownu. Washington se je tedaj nahajal pri reki Hudson z 6,000 Amerikancev in Francozov in je takoj ukazal forsiran marš. Hitro je prekorajil 400 milj do Virginije in ulovil Cornwallisa pri Yorktownu. Cornwallis se je moral predati z vso svojo vojsko dne 19. oktobra 1781. To je značilno konec dolge in junaške borbe.

Ko je Washington vzel slovo od svojih vojakov, je zopet postal "privatni mešan ob obali Potomaca," v nadi, da bo od sedaj naprej užival zaslužen mir. Ali kmalu je postalo jasno, da narod ni mogel biti brez svojega prejšnjega vodje. Združene Države so bile ustvarjene, ustava spremljena in vsa zemlja je zahtevala naj bodo Washington njen prvi predsednik. Washington je končno privolil in je bil zaprisežen dne 30. aprila 1789.

Že v samem začetku je spoznal, da mu je treba stopati po "nepohojenih stezah." Zbral je okolo sebe sposobne ljudi, vsak izmed njih izkušne v prisojeni mu nalogi. Državni dolg je bil fundiran, narodna banka je bila ustanovljena in nastopna leta so pokazala, da je Unija postajala čim dalje močnejša. Washington se je pametno izogibal prepričanju, da je Washington že v prihodnji spomladi mogel imeti

njemu, ker je uvidel, da dežela potrebuje mir v prvi vrsti. Bil je vdrugič izvoljen in ob koncu svoje osemletne predsedniške službe se je poslovil od svojih so državljancev s sijajnim govorom, v katerem je izrazil temeljna načela, po katerih naj se novi narod ravna.

Tri leta kasneje je veliki Washington — oče svoje domovine — umrl v svojem omiljenem Mount Vernonu, dne 14. decembra 1799. Tam se nahaja njegov grob, ki je svetišče ameriškega naroda.

Kako dobiti delo?

Splošni nasveti

Kaj naj človek stori, ki je brez dela, katerega družina potrebuje njegovo pomoč, ki ne govori predobro angleški in ne mara zateči se h kakim ameriškim dobrotelnim ustanovam, ker se boji da bi utegnil biti deportiran kot "public charge?"

F. L. I. S. je odgovorila na mnoga taka vprašanja tekot svojih trinajstih let posvetovalnega delovanja za tujerodce. Ali težkih odgovorov morda nikdar ni bilo. Najti delo celo tedaj, kadar so dobri časi in kadar človek zna dobro angleški, ni lahka stvar, ali v sedanjem kritičnem času nezaposlenosti je to še neznanstko hušje.

Kaj v splošnem dela človek, ki hoče dobiti kako delo? Večinoma on skuša dobiti delo najprej z lastno pomočjo, ne da bi bil odvisen od koga drugega. Ako vidi, da to ne gre, tedaj se obrača k prijateljem in znancem. Ako še nima uspeha, gre h kakim posredovalnicam dela, najsibodi ta brezplačna ali privatna.

Tekom zadnjih mesecev gospodarske krize so delodajalci pokazali, da v splošnem dajejo prednost ameriškim državljanom, kadar udinjajo delojemalce. Tudi precej iznozemcev je bilo odpuščenih od nekaterih podjetij, da se državljani zaposlijo mesto njih. Inoženec, zlasti novodošli, ima se zato boriti z raznimi dodatnimi težkočami in potrebuje več poguma, iznajdljivosti in odločnosti, da si najde delo.

Bržkone je res, ko se pravi, da mora človek najtrše delati, kadar nima dela. Najbolj važno je to, da človek ne zgubi potrebnega časa v iskanju dela. Prvi korak v umnem iskanju dela je ta, da si človek pridobi informacije, kako delujejo posredovalnice, kamor naj se obrne in kako naj razvije gotovo tehniko. Slednja dogodbica to razlaga.

Neki mladenič, ki govori precej angleški, je prišel pred par dnevi v pisarno F. L. I. S. — Kakor mnogi drugi je hotel pomoči, da si najde delo. Prišel je v Ameriko pred tremi meseci in njegova denarna zaloga je bila pri kraju. Vprašan je bil, kaj da je storil v treh mesecih, da si zagotovi kako delo. Rekel je, da se je spoznal z nekaterimi rojaki in da je skozi njih dobil naslove nekaterih posredovalnic dela, upravljenih od njegovih rojakov. K tem posredovalnicam je hodil vsak dan in čakal tam ure in ure, da bi se mu kaj ponudilo, ali brez uspeha. Tekom razgovora je prišlo na dan, da ni imel pojma o enakih posredovalnicah v srcu mesta. Niti ni znal, da je v New York dober časopis tiskan v njegovem jeziku, ki ima mnogo oglasov za delo. Na vprašanje, da-li mu je znano, da je mnogo družtev in jednot njegovega naroda, se je izvedelo, da ni imel pojma o tem.

Ta slučaj je tipičen za tisoč drugih. Zanimaril se je posluževati sredstev, ki so bili na njegovo razpolago. Ni znal za nje in se ni brljal. Z večjim znanstvom njegove šanse za delo bi bile brezdvomno večje. In isti velja ne samo za novodošlece, marveč tudi za one, ki so tukaj že mnogo let. Biti brez dela je za mnoge nova izkušnja in zato ne vedo, kam se obrniti. Slednji praktični nasveti so v obsem vpoštevanja vredni:

Imaj čim več mogoče stikov. Kakor že res, da je lažje ribariti z mnogimi vrvc tako je lažje zagotoviti kako delo, ako človek ima mnogo stikov. Poišči si posredovalnice dela (employment agencies) v svoji okolici. Ne navadno oglašujejo v Vašem časopisu. Mnogo je teh privatnih posredovalnic, kakor tudi javnih posredovalnic, vzdržanih od občine ali države. So tudi posredovalnice, upravljene od delavskih organizacij, profesionalnih združenj in dobrotelnih ustanov.

Oglejte si oglase v ameriških in tudi v tujerodnih časopisih. Sploh ne zanemarjajte svojega tujerodnega časopisa, kajti v njem utegnate najti informacije ki se ravno nanašajo na Vaš položaj.

Drugi nasvet je: Ni treba v silo iskati le delo v svoji posebni stroki. V dnevih velike nezaposlenosti se mora človek lotiti vsake vrste dela. Nezaposlenost ne prizadeva vseh strok na enak način. Morda je lažje dobiti delo v neki drugi stroki. Izmed novodošlecev, zlasti izmed uradnih pomočnikov, prevladuje tendenca, da si tukaj poiščejo slično delo. Brez ameriške izkušnje njihove šanse so neznatno male. Naj se oprimejo kakršnegakoli dela. Ko človek ima kako delo, se lahko privolijo ozirati za druge boljše prilike in se pripravljati za kaj boljsega.

Tretji nasvet je: Ostanite na onem delu, ki ga imate. Človek dostikrat misli, da utegne biti drugje boljše zaslužek. To utegne biti res. Ali v sedanjih časih je nesamotno potrositi denarja za vožnjo kam drugam, razun ako je človek prav siguren, da so prilike za delo tam zares boljše.

V tujem kraju je za človeka vedno hušje. Morda nima tam ni znanec ni prijatelj morda v dotičnem kraju prevladuje nekaka zavist tujcem ali vsaj napram ljudem, ki prihajajo iz drugih krajev. Stojte tam, kjer ste sedaj, je jako zdrav nasvet.

Seveda so tudi okolnosti, ko je boljše preseliti se kam drugem. Nekateri industrijski okraji so trpeli več kot drugi, ker se specializirajo na kako vrsto industrije. Ali predno se človek preseli, je dobro pisati prijateljem v drugem kraju ali, ako jih človek nima, naj si dotičnik iz mesečnikov delovnega departmanta (United States Employment Bureau's monthly bulletin), ki jih je dobil v vsaki knjižnici za gotovost sliko o situaciji v dotičnem mestu. V njih najde informacije o situaciji v vsaki posamezni stroki in dotičnem mestu.

Kadar zaprosite za delo, pojte na kratko, kako so Vaše kvalifikacije, ne pa kako so Vaše potrebe. Novodošleci se radi zanašajo na spričevala, ki so jih dobili v starem kraju. Ameriški delodajalci ne dajejo mnogo na taka spričevala. Ako jim človek napravi dober vtis, mu dajejo delo in se rajši prepričajo sami, dali je človek sposoben za delo. Boljši kot spričevala je kratek opis svoje izkušnje v starem kraju.

Bodite previdni, kadar odgovarjate na oglase. Oglasi v časopisi pod "Help Wanted" so v Ameriki eden izmed najboljših sredstev za zaposlovanje ljudi. Ali človek mora biti previden. Ni vse zlato, kar se sveti. Posebno naj bo človek previden v slučaju takozvanih "slepih" oglasov. To velja zlasti za ženske. Tak oglas ne navaja imena in adrese delodajalca. Ako človek odgovori na tak oglas in dobi pismo, naj pride na ta ali oni naslov, je dobro, naj človek malo poizve o dotičnem mestu, predno gre tja. Sumljivi so tudi oglasi, ki ponujajo dober zaslužek in zanimivo delo brez potrebe predhodne izkušnje. Mnogo takih oglasov je le vaba, s katero brezvestneži hočejo izvabljati sedanjih položaj, da dobijo kako plačilo vnaprej proti obljubi dela. Zlasti oglasi ki ponujajo "delo

doma" so jako sumljivi. Na milijone dolarjev so brezvestneži izvikli zlasti od tujerodnih žensk, ki so poslali svoj zadnji dolar proti zagotovitvi dela s strani kake mail-order tvrdke. To so neke poglavitne točke. V naslednjih člankih bomo opisali delovanje posredovalnic za delo. F. L. I. S.

Ameriške posredovalnice dela

Morda nikjer na svetu ni tolike potrebe dobro organiziranega sistema posredovalnic dela kot v Združenih Državah in nikjer ni tako težko rešiti ta problem kot v tej deželi. Sem so prišli ljudje iz vseh kotov sveta po zaslužek. Tu se neprestano vršijo spremembe v industriji in poslovanju, kar ima za posledico premikovanje delavcev iz ene industrije v drugo.

Problem uspešnega posredovanja dela je še daleč od rešitve v tej deželi. Ameriške posredovalnice (employment agencies) niso organizirane v nikak narodni sistem. Tekom vojne se je poskusilo nekaj takega, ali z manjšim uspehom kot se je pričakovalo. Sedaj preostaja le neko orodje tega federalnega sistema federalna posredovalnica dela v Washingtonu, takozvani U. S. Employment Service. Glavna njena svrha je nabiranje statističnih podatkov in obveščevanje o položaju zaposlenosti, v glavnem v korist posredovalnic dela, ki jih vzdržuje država ali občina.

Človek, ki išče dela, utegne storiti dvoje: ali se direktno obrne k delodajalcu, ali pa indirektnim putem se poslužuje posredovalnice dela.

Direktna metoda

Tekom zadnjih let je čim dalje več podjetij in tovarnih ustanov svojo lastno zaposlovalnico (employment office), kjer se prosilci izprašujejo. Nekatere so te zaposlovalnice dobro organizirane in izkušeni delavci najdejo dostikrat lažje delo, ako se direktno obrnejo na te zaposlovalnice kot ako se obrnejo na posredovalnico dela. Uradnik, ki udinja ljudi, je v stanu poklicati takoj predelavca, ki potrebuje pomočnika, in ga vprašati za njegovo mnenje. Ako človek, ki išče dela, ne zna dobro angleški, utegne najti kakega rojaka v dotičnem podjetju, ki je voljan biti njegov tolmač.

Nekatere te zaposlovalnice in tovarne niso predobro upravljene. Dostikrat pitajo prosilca s polovičnimi obljubami, tako da se dotičnik zastoj vrača in vrača, ne da bi bil kedaj odbit. Ta način je seveda v korist delodajalcem, ki imajo radi kolikor mogoče več prosilcev za službo, tako da jim je lažje izbirati najboljše. Dostikrat se prosilcu pove, naj registrira svoje ime za čakalno listo. Neizkušeni iskalec dela utegne dostikrat polagati preveč zaupanje v izdatnost te registracije in troši preveč časa v čakanju zama.

Mnogo tvrdk oglašja za delavce v časopisih. Dostikrat je rečeno v oglašju, da tvrdka potrebuje veliko število delavcev — petdeset do sto. Ali dostikrat se dogaja, da tvrdka ne potrebuje toliko delavcev, marveč le oglašja tako, da se čim več ljudi prihlasi, izmed katerih utegne izbrati.

Indirektna metoda

Posredovalnice dela (employment agencies) so zlasti zatočišče za navadne delavce in domače služinčad. Izurjeni delavci se ne obračajo k posredovalnicam dela v tako velikem obsegu.

Posredovalnice dela utegnejo biti javne, t. j. v upravi federalne, državne ali občinske vlade, ali v upravi delavskih organizacij, združenj delodajalcev, strokovnih organizacij, dobrotelnih ustanov, ali pa končno — kar jih je največ — utegnejo biti privatne, namreč podjetja, ki se bavijo s posredovanjem služb kot dobičkonosnim poslom. Javne posredovalnice dela, federalne, državne ali občinske, so brez-

plačne, toliko za delavca kot za delodajalca.

Federalne posredovalnice dela (Federal Employment Offices). U. S. Employment Office v Washingtonu ima okrajne podružnice po vseh Združenih Državah. Te podružnice nabirajo informacije o zaposlenosti v svojem okraju in poročajo centralnemu uradu v Washingtonu. Informacije se priobčujejo v obliki buletina "Industrial Employment Information Bulletin." To knjižico lahko dobite v vsaki knjižarni in daje točne podatke o pomanjkanju ali prebitku delavcev v tej ali oni stroki v dotičnem okraju. Buletin je zato precejšnje važnosti, zlasti pa za one, ki nameravajo iti kam drugam po delo.

Federalna vlada pa vzdržuje prave zaposlovalnice le za poljedelske delavce zlasti za časa žetve v pšeničnem pasu, kakor tudi posredovalnice dela za mlade ljudi (junior division), ki so ravnokar dovršili šolo. Ti federalni uradi sodelujejo z državnimi in občinskimi posredovalnicami.

Državne in občinske posredovalnice dela. Ko govorimo o brezplačnih posredovalnicah, mislimo navadno na državne ali občinske zaposlovalne urade. Državnih posredovalnic dela najdemo v približno 200 mestih. V večjih mestih, kot so New York, Chicago, Philadelphia, Boston itd., more človek najti več takih brezplačnih posredovalnic.

Privatne posredovalnice dela. Kdor se na nje obrača, mora plačati neko gotovo pristojbino, navadno vpisnino (registration fee) in še zraven določeno svoto, ki jo mora delavec plačati v obrokih, ko je delo dobil.

Delovanje teh privatnih posredovalnic je jako važno, ali bilo je tudi mnogo izrabljanja z njihove strani. Radi tega so dandanes te agencije skoraj v vseh državah pod strogim državnim nadzorstvom. Vsakdo, ki vstopi v kako tako agencijo, naj pazi, da-li je državna licenca izložena na vidnem mestu. Ako ni tam te licence, naj ne poslujo z ono posredovalnico ali vsaj naj se čuva.

Slednji izvleček iz zakona države New York, ki regulira privatne posredovalnice dela, naj služi kot ilustracija te državne kontrole:

1. Vsaka privatna posredovalnica dela mora imeti licenco.
2. Vsaka taka agencija mora položiti jmsčino (bond).
3. Licenca mora biti razobešana na vidnem mestu.
4. Vsaka agencija mora razobesiti lepake, ki vsebujejo najbolj važne določbe zakona, tiskane v jeziku, ki ga klient lahko razume. Morajo v istih tudi navesti imena in adrese državnih organov, h katerim se klient lahko obrne v svrhu pritožbe.
5. Pristojbine za domače službenike in delavce ne smejo v splošnem znašati več kot 10% mezde prvega meseca. Za pisarje in pisarniške delavce ne sme znašati več kot plača enega tedna. Ako agent zaračuna več, zapade globi ali zaporu in utegne izgubiti licenco. Agent mora dati potrdilo za vsako prejeto plačilo. Potrdilo mora vsebovati ime in naslov klienta, plačani znesek in vrsto dela.
6. Ako klient ni dobil dela, mora mu agent povrniti plačano pristojbino. Ako je delavec odpuščen tokom enega tedna brez njegove krivde ali ako zapusti delo, ker ni ono, kar se mu je reklo, mora agent povrniti tri petine pristojbine ali pa mu mora najti novo delo.
7. Privatna posredovalnica dela mora povrniti vse stroške in plačati vozilno klienta, ako ga je poslala kam izven mesta, pa je našel, da ni tam dela.

Posredovalnice dela, ki se bavijo le s posebnimi strokami, kot so pisarniške pomočnice, inženjerji in druge profesionalce, so navadno višjega značaja. Mnogo dobrih posredovalnic je tudi v raznih tujerodnih skupinah.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

URADNA PREMEMBA IMENA DRUŠTVENEGA SEDEŽA
Društvo sv. Mihaela, št. 152, South Deering, Ill., je pri seji dne 4. februarja, 1931 sklenilo premeniti ime društvenega sedeža iz South Deering, Ill., v South Chicago, Ill.

Prememba se je odobrila in društveni sedež je od sedaj naprej South Chicago, Ill.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Joip Zalar, glavni tajnik.

O IZLETU V STARO DOMOVINO

Poročano je bilo, da se bo vršil prvi izlet K. S. K. Jednote v staro domovino dne 21. junija t. l. s parnikom "Berengaria," last Cunard linije.

Ker je za omenjena družba premenila datum odhoda omenjenega parnika, zato se tem potom naznanja vsem, ki se bodo izleta udeležili, da brzoparnik "Berengaria" odpluje iz New Yorka dne 20. junija ob 12. uri ponoči.

Zato se bo naš prvi izlet vršil 20. junija t. l. in ne 21. junija, kakor je bilo do sedaj poročano.

Vsi, ki so se do sedaj za potovanje prijavili, se prosijo, da blagovolijo to vpoštevati.

Ravno tako se prosi vse, ki se nameravajo izleta udeležiti, da se kakor hitro mogoče prijavijo, da bo mogoče vse priprave za potovanje pravočasno urediti.

Z bratskim pozdravom,

Joip Zalar, glavni tajnik.

IZ URADA IL. GLAVNE PODPREDSEDNICE

Ko sem nastopila svoj urad druge glavne podpredsednice, sem bila takoj namenjena se na tem mestu oglašiti, a radi preza-pojenosti, mi ni bila dana prilika preje, zato pa sedaj vse moje sobrate, osobito pa moje sestre, člane in članice dične organizacije K. S. K. Jednote širom Amerike, Kanade in vse one, ki se nahajajo onkraj morja iskreno pozdravljam.

Čenjene mi sestre! Ako se katerikoli čuti vaše društvo ali katera izmed vas osebo, da bi bila jaz vam lahko v kakšno pomoč, naj si bo z nasveti ali že kom drugim, le obrnite se name. Prav radi volje vam bom ustregla, kadar mi bo le mogoče. Moj urad je vam vsem na razpolago vsak čas.

Še je veliko žena in deklet, ki niso pri naši Jednoti, pa so sposobne za pristop. Zato apeliram na vse članice, da grem skupno na delo in jih pridobimo. Na zadnji konvenciji so kazale številke, da je bilo samo 700 več članov kakor članic pri Jednoti, na prihodnji konvenciji pa moramo imeti članice večje število. Sestre, vse se lahko naredi, le nesebičnega dela je treba. Zato pa upam, da bomo delale roko v roki za procvit ženskega članstva naše dične Jednote, skozi vsa štiri leta, da bomo lahko pokazale sad našega dela na prihodnji konvenciji.

Sestrski pozdrav,

Marija Hochevar, druga glavna podpredsednica.

Prvo Baragovo pismo iz Amerike

V zadnji (februarski) številki nabožnega mesečnika "Ave Maria" čitamo izpod peresa Rev. Dr. Hugo Bren-a, O. F. M., nastopno zanimivo pismo pokojnega Rev. Friderika Baraga, kako je baš pred 100 leti potoval čez morje. Označeno pismo je pisal Rev. Baraga svoji sestri v staro domovino.

New York, 2. januarja, 1831. Preljuba Amalija:

Končno se je približal srečni trenutek, da Ti prvič pišem iz novega sveta. Neizmerni ocean je srečno prejadran, zopet se nahajam na trdnih tleh. Ne morem Ti povedati, preljuba Amalija, kako sem našemu dobremu nebesnemu Očetu hvaležen, da vedno tako ljubeče zame skrbi.

Sedaj ti moram nakratko opisati svojo vožnjo od Havre de grace, do New Yorka. Sicer se na tej vožnji ni nič posebno spomina vrednega pripetilo, a mi ostane za vedno neizbrisna in nepozabna, ker je bila moja prva pomorska vožnja. Iz Havre de grace smo se morali držati, da nas ni ven pometal. Paketna ali poštna ladja iz Havra de grace (katerih je 10 do 12), vozi vsakega 1. 10. in 20. na New York, ter istotako vsakega 1. 10. in 20. na Havre de grace (takih jih je tudi tu 12). Te ladje so prirejene nalašč za potnike in pošto. So precej velike, s tremi jembori, jako čedne in snažne. Blaga malo vzamejo s seboj in jako hitro plovejo. Cena za prostor na teh paketnih ladjah je različna, od 40 do 300 goldinarjev avstrijske veljave. A je treba posteljo in življenjske potrebščine s seboj vzeti. Prikladen prostor za posteljo, voda in kurjava je povrh. Kjer se jih več v eno omizje združi, jako poceni izhajajo. Če si dva v španoviji vzameta kajuto, imata hrano od kapitanske ali takozvane častniške mize in plačata 150 goldinarjev. Ako si pa kdo vzame lastno kajuto, ima hrano pri kapitanski mizi in še razne druge ugodnosti, ki jih je za treba jako drago plačati, s 300 goldinarji avstrijske veljave. Jaz

sem si izbral najcenejše. Moja cela vožnja po morju me je stala z vsem skupaj 52 goldinarjev.

Kar pa to vožnjo samo zadene, moram z veliko hvaležnostjo Bogu priznati, da je bila v splošnem prav srečna; že takoj prvi dan smo imeli zelo ugoden veter, ki nam je bil tudi sledeča dva dneva dokaj naklonjen. Toda 5. decembra, bila je druga adventna nedelja, nas je precej hud vihar, ki se je ob 4. zjutraj vzdignil, zelo prestrašil. Grozno se je ladja nagibala z ene strani na drugo, kakor bi se hotela prevrniti. Vsi zaboji, kovčki, ovojji itd., ki niso bili trdno privezani, so leteli na kup, pri čemer je bilo marsikaj uničene. Strahovito je vihar besnel skozi vrvi jemborov. Jadra so v naglici skupaj zložili, a eno največjih, ki je niso mogli tako hitro skup potegniti, je vihar posredi razparal. Valovje se je dvigalo do strahotne višine in pljuskalo preko ladjinega krova. Vsi smo morali ostati v posteljah (ki so dobro pritrjene), in z obema rokama smo se morali držati, da nas ni ven pometal. K sreči je vihar divjal le poldrugi dan in eno noč. Saj drugače bi morali lakote umreti, ker to nedeljo in v ponedeljek dopoldne potniki niso skoraj ničesar kuhali. Saj na jed niti mislili nismo.

V ponedeljek popoldne je vse mogočnemu Gospodu narave dopadlo viharju in valovom zapovedati. Morje se je umirilo in imeli smo zopet mirno vreme. Ta vihar nam je poleg strahu tudi na ta način škodoval, ker nas je za par sto angleških milj v stran zanesel in nekaj predmetov potnikov poškodoval. A ne mojih, ker sem jih že izpočetka previdno postavil. Ostala vožnja je bila srečna. Skoraj vedno smo imeli ugoden veter, razen 5 do 6 dni. In tako smo imeli srečo, da smo to dolgo pot od Havre de grace do New Yorka, preplavili v 30. dneh. Sem smo dospeli 31. decembra, ob ravno isti uri, ob kateri smo 1. decembra odpluli iz Havre de grace. In tako sem še v zame tako pomembnem letu 1830. stopil na novi svet, deželo mojega

bodočega posrečenega poklica.

Mejmuu zdravje pa pomor-ska vožnja ni prišla. Takoj drugi dan me je napadla takozvana morska bolezen. Često sem moral bljuvati. Celo pot nisem bil nič kaj zdrav, dokler nisem stopil zopet na suho. Sedaj se zopet prav dobro počutim, da, veliko bolje kot v Evropi, kajti tukajšnja klima se mi zdi jako prikladna. Dne 4. januarja bom šel odhod in čez Philadelphia in Baltimore (kjer bi-va nadškof za Severno Ameriko) nadaljeval pot proti Cincinnatiju. Brzovozne prilike so tu tako izborna, da se pride od tu do Cincinnatija v 14 dneh. Tako upam kmalu doseči cilj svojega potovanja in Ti najkasneje v 3 tednih iz Cincinnatija pisati.

Sedaj Te pa prosim, da mi na priloženi naslov takoj pišeš, ko boš to pismo dobila. Pošlji pa to pismo na osrednje vodstvo Leopoldinske družbe. Piši mi med drugim tudi, če si vsa moja pisma, ki sem Ti jih s pota pisal, prejela, namreč dvojce z Dunaja, eno iz Monakovega, 1 iz Strassburga, eno iz Pariza, eno iz Havre de grace in to iz New Yorka.

Sedaj pa prve pozdrave iz novega sveta vsem sorodnikom in znanec, posebno najini srčno ljubljeni sestri Antoniji, Tvojem dobremu, vrlému možu, Tvojim ljubljnim otročičkom, potem prečastitemu g. Pavšku, g. Frideriku itd. Molite zame, jaz se Vas pri vsaki sv. maši spominam.

N. B. Na ladji mi ni bilo mogoče maševati. Tu zopet vsak dan mašujem. Je veliko katolič-čanov tukaj in štiri katoliške cerkve. Tudi en katoliški škof je tu.

Bog s Teboj!

Tvoj vedno Te ljubeči
brat Friderik, I. r.

PESEM OD MISIJONARJA BARAGA

Kakor znano, je Baragov sovrstnik, pokojni ameriški slovenski misijonar Francišek Pirč, kaj rad zlagal pesmi in v njih opisoval svoje potovanje v Ameriko, tako tudi kako je tukaj misijonaril. Prav iskreno je ljubil ter spoštoval svojega predstojnika škofa Baraga in o njem večkrat pisal.

5 let po smrti škofa Baraga, meseca septembra leta 1878 se je tedaj že 88-letni Rev. Fr. Pirč vrnil za vedno v staro domovino. Na ladji vračajoč se domov, je pokojnemu škofu Baragi zložil nastopno pesem, ki je bila priobčena v ljubljanski "Danici" leta 1878 na strani 333. Ta pesem v počast Baragi je torej stara že 57 let in se glasi v originalu sledeče:

Pesem od misijonarja Baraga

Poslušajte ljubi Kranjci,
Kaj vam dobrega povem,
Kar v deželi indijanski
Videl sam sem ino vem.

Bog duhovne zvoli kranjske
Indijane spreobrniti;
Pošlje jih za misijonarje,
Divje ajde pokrstiti.

Prvi zvoljen in poslani
Bil je gospod Baraga,
Modri ino prav učen
Misijonar iz Kranjskega.

Velik dar zares je storil
Mož za vero in Boga,
Ker grajščino je zapustil,
Odpovedal se blaga.

Naglo je pa bil pripravljen
Na indijansko se podati,
Med nevernike postavljen
Evangelj oznanovat.

Bog misijon je blagoslovil,
Divje ajde razvnelil,
Do duhovna poslušali,
Ker lepo jih je učil.

Brez števila jih je krstil
Za gorenjskim jezerom,
Prav veliko duš pridobil,
Veseli se s Jezusom.

Baraga je čas pretekel,
Zbolel je ino umrel,
Lepo je ta svet zapustil
In gorak v nebasa šel.

Lep izgled je misijonarjem,
Vsem indijanom pomočnik;
Sviti alava tudi Kranjem:
Ker v nebasa je svetnik.

Ivan Zupan:

VAZEN DAN MATERE

Skrbna mati sinčka kliče:
"Vstani dragec, bod' vesel,
danes v prvi razred šole
boš zahajati začel."

Želja matere iskrena
se spoznala zopet bo,
zadnji izmed njenih malih
v šolo šel bo s tablico.

Ga prekrži in obleče
in zatem z njim v cerkev gre,
da bi Bog ga blagoslovil,
dal mu um, darove vse.

Skrbna mati ta dogodek
večkrat bo omenila:
ker že prvič jih je v šolo
osem svojih spremila.

NAZNANILO IN VABILO

Dne 3. marca se vršijo mestne primarne volitve mesta Joliet, Ill. Pri teh volitvah se bo volilo mestnega župana, mestne komisarje in mestnega sodnika.

Za mestnega komisarja imamo Slovenci svojega lastnega kandidata v osebi rojaka Joseph E. Kochevar-ja. Naš kandidat je sin ugledne slovenske družine, naše gore list in član K. S. K. Jednote. Rojen v Jolietu, zaveden Slovenec, mož na katerega smo Slovenci lahko ponosni. Ako ga izvolimo v mestno zbornico kot komisarja, smo uverjeni, da bo v čast in ponos slovenskemu narodu. Izvoljen je lahko, ako v teh resnih časih pozabimo morebitne medsebojne male in ničvredne osebne spore.

V ta namen se bo vršil v Slovenija dvorani velik političen shod v nedeljo dne 22. t. m. ob 2. uri popoldne.

Na ta shod se uljudno vabi vse slovenske volilce in volilke mesta Joliet in okolice. Pridite vsi! Vsi ste dobro došli! Pokažimo koliko nas je! Pokažimo, da smo vsi kot eden za našega kandidata Joseph E. Kochevarja.

Mestne volitve so velikega in važnega pomena. Pred durni imamo poleg mestnih tudi občinske volitve. Tudi te volitve so važne. Tudi za občinsko zbornico bomo imeli svojega kandidata. Zato je seja, ki se bo vršila kakor zgoraj omenjeno zelo važna za vse davkoplačevalce, za ves slovenski narod v Jolietu in okolici.

Zaradi tega ste uljudno vabljene, da se političnega shoda udeležite, da se medsebojno pogovorimo in napravimo program, kako bomo na volilni dan nastopili.

Vsi na dan, na plan! Vsi v Slovenija dvorano 22. februarja ob 2. uri popoldne!

Slovenski politični klub okraja Will,

Odbor.

VABILO NA PREDSTAVO

V torek večer, dne 24. februarja, se bo nudila vdeležencem zanimiva predstava v javni knjižnici na St. Clair Ave. in E. 55. cesta, Cleveland, O.

Kakor običajno, se vrši na omenjenem prostoru skoro vsak teden zastoj za občinstvo vedno kaj zanimivega in poučnega. Večkrat so že nastopila naša domača pevska društva; tako je bil na programu tudi že naš slikarski umetnik Jakac, dalje znani slovenski fotograf John Bukovnik s svojimi slikami, in še druge take prireditve so se vršile, ki so narodu v razvedrilo in poduk.

Za omenjeni večer (24. februarja) bo imel prireditev v rokah Mr. Anton Grdina v družbi z Mrs. Mitzie Grdina, soproge Anthony Grdina, ki bo med

presledki zapela nekaj lepih pesmi za kratek čas in Mr. Anton Grdina bo pa kazal zanimive premikajoče slike iz zapadnih držav s primernim predavanjem ali razlagi istih.

Pri tem ne bo nobene vstopnine; prostora bo v goriki dvorani te javne knjižnice (Public Library) dovolj za mnogo udeležencev; torej je cenjeno občinstvo uljudno vabljeno, da se tega zanimivega večera udeleži. Začetek točno ob 7:30 zvečer.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Umrli je dr. Edvard Šavnik, okrajni zdravnik v Kranju. V Kranju je bil zdravnik 55 let, nato je stopil v pokoj. Umrli je star 79 let.

Mož ustrelil svoje ženo. V Kamniškem jarku pri Mariboru je Friderik Košir, ključavničar državnih železnic v Mariboru, ustrelil svojo 23-letno ženo. Poročena sta bila komaj eno leto in je Friderik ženo za resno ljubil. Ona pa menda ni veliko marala zanj, kar je nesrečnega pripravilo do žalostnega dejanja.

50 let službe. Franc Tonih, cerkovnik fare Device Marije v Polju pri Ljubljani, je pred kratkim praznoval 50-letnico, kar je v službi za cerkovnika. Služi že petemu župniku. Krstni boter je bil 120 otrokom, 17 pa birmanski.

Vilharjev spomenik v Planini pri Raketu. Ljubljanski dnevnik poroča, da se bo vršilo 9. avgusta t. l. odkritje spomenika Miroslavu Vilharju v Planini. Stal bo na križišču banovinske in državne ceste, nasproti Demšarjeve gostilne, okoli 200 metrov od državne meje. Pripravljalni odbor ima že precejšnjo svoto, v kratkem pa prejme odbor izdatno pomoč iz Amerike, kjer je rojak Matija Pogorelec zbral že 800 dolarjev, ki jih baje v kratkem odpošlje. Časopisi naglašajo, da bo spomenik postavljen 9. avgusta zato, ker so pred 25 leti postavili v Postojni spomenik Vilharju, pa so ga Italijani porušili. Časopisi dostavljajo k temu poročilu: "Tako mislimo, da bomo lahko postavili spomenik našemu prvemu buditelju narodne zavesti na Notranjskem."

Umetno jezero pri Žirovnici. Iz Breznice na Gorenjskem poročajo, da bodo začeli letos graditi veliko umetno jezero, ki bo segalo od Kavčičev pri Mostah do nekdanjega javorniškega mostu. Savo bodo zgradili s 30 metrov debelim zidom, kar bo dalo krasen prostor za cesto iz Žirovnice na Dobravo. Tako ujeta voda bo pomagala proizvajati močan električni tok novozgrajene elektrarne Kranjske Industrijske Družbe, ki bo zgradila moderno elektrarno nekoliko nižje od Most, pod izlivom Radovne v Savo.

Strahen ogenj v Kostanjevici. Dne 22. januarja zvečer se je vnela hiša posestnika Jožeta Goriska iz vasi Dobre pri Kostanjevici. Ogenj mu je uničil vse poslopje. Gospodar je legal zgodaj zvečer spat, ko ga je krog 8. ure prebudilo praske-tanje. Ko se je ozrl skozi okno, je videl, da je že vse skedenj v ognju. Naglo se je za silo oblekel ter pohitel venkaj, ker so se vsipali vanj že ogorki s strehe, ki je pričela tudi že goriti. Zato je skočil skozi okno na prosto in si tako rešil vsaj življenje. Prvi je opazil od sosedov ogenj Franc Cimperman. Ta je gospodarju hitro pomagal reševati to, kar je bilo mogoče. Izgnala sta živino iz hleva, živina se je vsa zmedena zakadila v gozd in se izgubila v njem. Še drugega dne živine niso našli. Ogenj je bil najbrže podtaknjen, ker je začelo goriti kar na dveh straneh in je bilo v pol ure vse sam pepel: zgorela mu je lesena hiša, skedenj, hlev, svinjak, kozolec s tremi

okni, troje vozov, kakih 7 vozov sena, 2 voza slame, poljako oređje, vsi pridelki, 400 l. vina, 1500 denarja v gotovini, ki ga je hranil za nakup prašičkov—skratka, rešil je le živino in svoje življenje. Njegove žene ni bilo doma, sam je bil. Na pomoč so prišli gasilci iz sosednih vasi, ki pa niso mogli pomagati prav nič. Sosedje pravijo, da takega ognja še ne pomnijo od leta 1909, ko je pogorelo dvema posestnikoma vse, kar sta imela. Tam, kjer je stala hiša, je zdaj samo pogorišče in sredi prostora, kjer je stala stanovanjska hiša, stoji je ožgana široka kmečka peč.

Imenovanje. Za jugoslovanskega poslanika v Pragi za Čehoslovaško je bil imenovan direktor/dnevnik "Jutro," dr. Kramer, iz Ljubljane. Še pet let—in goriških Slovencev ne bo več. Po posebnem fašističnem načrtu mora biti vprašanje slovenstva na Goriškem likvidirano v petih letih. Na nekem sestanku fašističnih zaupnikov v Gorici je bilo sklenjeno, da se slovenski kmetje na nasilen način pritisnejo, da se uklonijo. Prav tako se bo postopalo s slovenskimi duhovniki, gostilničarji in ostalo inteligenco. Potem upajo, da bo boj s širokimi kmečkimi masami bolj lahak. V zvezi s tem je bilo 13. januarja v oklicu Tolmina aretiranih okrog 40 najuglednejših slovenskih kmetov, bivših županov in odličnih kmečkih voditeljev. Fašistični tajnik Venanti pač misli z aretacijami v masah izprazniti Goriško vseh vplivnih slovenskih elementov.

Slovenski časopisi so v Italiji vsi prepovedani. Prav tako pa je prepovedano tihotapiti v Italijo jugoslovanske časopise. Kdor bi prinesel čez mejo ljubljanske časopise, bo obsojen na kaznovan—tako je razglasil Mussolini. — Te dni je bil v Gorici obsojen na tri leta je, e, 20.000 lir globe in 740 lir upravne globe Slovenec Ignacij Lazar, ker so našli lani pri njem jugoslovanske časopise in celo cigarete, ki jih je bil prinesel iz Jugoslavije.

Pristopajte h K. S. K. Jednoti! SVOJI K SVOJIM! — DRŽITE SE VEDNO TEGA GESLA!

Vpoštevajte veliko kampa-njo mladinskega oddelka!

V pomoč veteranom

Washington, 15. februarja. —Zbornica poslancev je dobila danes predlog od pristojnega odbora, da se dovoli bivšim vojakom \$375,000.000 na račun njih zavarovalniških obveznic. Pričakuje se, da bo zbornica ta predlog odobrila, in da tudi v senatni zbornici to-zadevno predlog ne bo naletel na nasprotje. Predsednik Hoover je do konca nasprotoval temu predlogu, toda ko je videl, da pride predlog vseeno na vrsto, se je končno podal in dovolil, da njegovi pristaši glasujejo za predlog. Zakladniški tajnik Mellon sicer poroča, da bo radi predloga zvezna blagajna močno trpela, toda je predlogu naklonjena večina poslancev, in predlog se bo sprejel. Približno 1,500,000 bivših vojakov bo deležnih denarja, ki ga bo izplačala vlada Zedinjenih držav.

JOHN LIBERSHER

VELIKA NOČ PRIHAJA! ZDAJ JE ČAS,

da si naročite novo spomladansko obleko in to storite najboljši pri trvdki, ki ukroji vsako obleko po vaši meri, da se lepo prime vašega života.

Imamo približno 500 vzorcev (muštrov), torej pridite na 206 Ross Ct., ali mi telefonirajte: 1425 W. pa pridem na vaš dom z vzorci (muštri).

Se vam priporočam

JOHN LIBERSHER

206 Ross St.
JOLIET, ILL.

Zelo važno naznanilo

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOL. JEDNOTA

PRVA SLOVENSKA BRATSKA PODPORN A ORGANIZACIJA
V AMERIKI

PRIDRŽI PRIHODNJE POLETJE

PRVI IZLET V STARO DOMOVINO

Omenjeni izlet se bo vršil na svetovno znanem, modernem brzoparniku CUNARD LINE

"BERENGARIA"

ki odpluje iz New Yorka

DNE 20. JUNIJA, 1931 O POLNOČI

Izlet, kakor vse kaže, bo nekaj posebnega, nekaj pomembnega in vsega za vse, ki se bodo izleta udeležili.

Med potjo se bodo izletniki ustavili v "LISEUX" na Francoskem, kjer bodo počastili grob "Male Cvetke sv. Terezije." Dalje si bodo potniki ogledali Pariz in druge znamenite posebnosti na Francoskem. Nato se bo odpotovalo proti Ljubljani, kjer se bo počastilo grob slovenskega pionirja in ustanovitelja K. S. K. Jednote, pokojnega Rev. F. S. Susteršica. Počastilo se bo razne druge dostojanstvenike in ogledalo se bo razne znamenite kraje naše stare domovine.

Ravno tako bo dana prilika vsem, ki se bodo želeli pokloniti sv. Očetu v Rimu, da bodo to lahko storili. Iz tega je razvidno, da bo izlet nekaj zanimivega in vsega. Zato se vabi vse rojake širom Amerike in Kanade, da se tega izleta v obilnem številu udeleže.

Glede potnih listov, permitov, voznih listov itd. pišite za nadaljnja pojasnila na nižje podpisane

Joip Zalar, glavni tajnik,
1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo vsem prijateljem in znancem žalostno vest da je nemila smrt pretrgala nit mladega življenja našega najljubljenejšega sinčka

Edward J. Šega

Umri je dne 6. februarja ob eni uri zjutraj v naročju svoje ljubljene matere, katero je strastno ljubil. Star je bil dve leti in tri mesece. Pogreb se je vršil iz hiše žalosti dne 7. februarja popoldne na pokopališče sv. Križa, Akron, Ohio. Pološili smo ga v grob poleg njegovega brata, ki je umrl pred tremi leti in pol v starosti sedem let. Naša žalost je nepopisna vso izgubo dragega nam sinčka Edwarda.

Dolžnost naju vede, da se prav iz srca lepo zahvaliva v prvi vrsti moji sestrini in njenemu soprogu Mary in Paul Palčić za tako veliko pomoč in tolažbo za časa boleznin in ob času smrti našega pokojnika. Onadva sta nam bila vedno in vsak čas pripravljena za pomoč. Zahvaljujemo se tudi soprogi Ignac Knausa za vestransko pomoč in tolažbo. Hvala mojim bratom John in Joe Šega ter njih soprogi in mojemu stricu Andreju Šega, kakor tudi mojim sestram in njih soprogi Agnes in Alojzji Arko, Margaret in Tony Pečnik, kakor tudi moje soproge bratu in soprogi Stanley in Ana Kalčić, krstnim botrom, ki so trenotno vsi priskočili na pomoč, nas tolažili, z nami sočustvovali v teh naših žalostnih urah. Nad vse se vam lepo zahvaljujemo tudi za lepe vence in cvetlice, katere ste podarili v zadnji posredni najunemu pokojnemu sinčku in mu tako izkazali zadnjo čast, ti so bili: Paul Palčić in družina, John Šega in družina, Joe Šega in družina, Alojzji Arko in družina, Anton Pečnik in družina, Stanley Kalčić in družina. Lepa hvala za darovani venec tudi družstvu sv. Jozefa, št. 110 KSKJ in družstvu Majnik, št. 28 SDZ, katerih član je bil naš pokojni sinček.

Lepa hvala tudi vsem sosedom in deklicam nabiralkam Miss Nedoh in Miss Hoise, ki so mu podarile krasni venec. Lepa hvala tudi mojim prijateljem iz tovarne Columbia Chemical Co. za podarjeni krasni venec in vsem, ki ste se udeležili pogreba in onim, ki ste dali svoje automobile v ta namen brezplačno. Torej še enkrat lepa hvala vsem skupaj, ki ste nam to na en ali drugi način kaj pripomogli. — Žalujoci ostali:

Frank in Helena Šega, starši.
Frank, brat; Dorothy, sestra.

Barberton, O., dne 14. februarja, 1931.

DOKLER TRAJA ZALOGA Žene in dekleta!

Tajnost lepote odkrita—
Poslužite se iste in naročite

DESET VEČJIH ORIGINALNIH

MARIVONNE

POTREBŠČIN ZA LEPOTIČJE ZA

samo \$1.98

Vsak zavitek ali kombinacija Marivonne potrebščin vsebuje sledeče predmete regularne velikosti:

Marivonne Rose Creme	50c
Marivonne Coconut Oil Shampoo	50c
Marivonne Tale Poudre	50c
Marivonne Complexion Poudre	\$1.00
Marivonne Cleansing Creme	\$1.00
Marivonne Depilatory	\$1.00
Marivonne Paste Rouge	75c
Marivonne Eau de Toilette	\$1.50
Marivonne Brilliantine	75c
Marivonne Parfum Narcisse	\$2.50
Skupaj	\$10.00
Samo	\$ 1.98

NAROČILNI KUPON

Ta kupon in \$1.98 vas upravičuje do enega kombinacijskega zavitka z desetimi pravimi lepotičnimi (toaletnimi) predmeti in do ene steklenice \$2.00 Marivonne narcisnega parfuma.

Pošljite tek ali Money Order na:

CAMEO TOILETRIES, 521 Cedar Ave., Scranton, Pa.

Ime.....

Naslov.....

Ako ne boste zadovoljni z blagom, vam denar vrnemo.

SEMENA

V zalogi imam najboljša poljska, vrtna in cvetlična semena.

Šilite po brezplačni semenski cenik

kožgo pošljite poštne prosto

Bož. Pačir

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave, Knajpovo jemenovo kavo in imortirana zdravila, katere priporoča Magr. Knajp v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina na kaj se rabl.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PRZDIE

Box 774, City Hall Station

New York, N. Y.

NOVE COLUMBIA PLOŠČE

Na slikki vidite Mr. Frank Plut-a in Mr. Louis Belle-ta, člana znanega samostojnega pevskega zbora "Zarja" v Clevelandu. Pela sta že večkrat na radio v Clevelandu ter se je vsem njun lep in čist glas dopadel. Zdaj imate priliko slišati glasove teh pevcev na Columbia plošče, ker smo dobili v razprodajo prve plošče Mr. Pluta in Beleta, ki se vsakemu dopadejo. Priporočam tudi druge plošče, katere imam v zalogi.

10 inch 75 centov

Louis Belle in Frank Plut, duet

- 25158 "Njega ni." (Rože je ne vrtu piela)
"Spet ptičke pojo"
A. Krnjev in G. Gostič, duet
25157 "Pod oknom" — "Prepoved"
25147 "Bleda luna." — "Deklica pri studencu."
"Jadran" instrumentalni kvartet
25156 "Našim rojakom." — "En hribček bom kupil."
Jugoslovanska vojaška godba
25155 "Naprej zastava Slave." — "Našim junakom."
Mary Udovich in Josephine Lausche, duet
25154 "Pastirček." — "Lovec."
25150 "Eno ročico ljubim." — "Moj fantič je prijelil."
25144 "Pojno veselo zdravico." — "Hilca pri cest stoji."

Nove hrvatske plošče

- 1187 "Ti me Mico voliš." — tamburaški zbor Latkovich.
"Svite Zora." — svira tamburaški zbor Latkovich.
1188 "Maksa dolazi u Alikviču, da se ženi." prvi i drugi dio.
1189 "Bes tebe draga ljubezna." — "Vetar piri." Adamov Co.

Se priporočam rojakom po širni Ameriki.

Anton Mervar

Music House

6921 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNIČNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam most lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v stare domovine, pošljete ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

ZANIMIV

slovenski dnevnik

imate v svoji hiši, ako
zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti izhaja dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za šalo in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki je \$5.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najboljši smernih cenah postregli. Se priporočamo.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

CLEVELAND, O.

IZ NEW YORKA

bodo glavni parniki odhajali v sledečem redu:

- Feb. 20.—Paris na Havre.
Feb. 21.—Saturnia na Trst.
Feb. 27.—Ile de France na Havre.
Marc 7.—Berengaria na Cherbourg.
Marc 11.—Vulcania na Trst.
Marc 12.—New York na Hamburg.
Marc 13.—Paris na Havre se vrši prvo skupno potovanje.
Marc 14.—Conte Grande na Genovo.
Marc 20.—Aquitania na Cherbourg.
Marc 21.—Augustus na Neapelj.
Marc 26.—Majestic na Cherbourg.
Marc 27.—Ile de France na Havre.
Marc 28.—Cleveland na Hamburg.
Marc 28.—Saturnia na Trst.
Marc 28.—Leviathan na Cherbourg.
Apr. 3.—Olympic na Cherbourg.
Apr. 10.—Paris na Havre.
Apr. 15.—Vulcania na Trst.
Apr. 15.—Aquitania na Cherbourg.
Apr. 16.—Europa na Bremen.
Apr. 17.—Majestic na Cherbourg.
Apr. 24.—Ile de France se vrši skupno potovanje za 1. maja.
Apr. 29.—Mauritania na Cherbourg.
Maj 1.—Saturnia na Trst.
Maj 1.—Paris na Havre.
Maj 6.—Aquitania na Cherbourg.
Maj 15.—Ile de France na Havre.
Maj 20.—Vulcania na Trst, skupno potovanje.
Maj 22.—Paris na Havre.
Maj 27.—Aquitania na Cherbourg.
Jun. 5.—Ile de France na Havre glavno skupno potovanje.
Jun. 5.—Saturnia na Trst.
Jun. 12.—Paris na Havre.
Jun. 21.—Berengaria na Cherbourg—Skupni izlet KSKJ.
Za pojasnila o kabinah, cenah, potnih listih, permitih itd., se obrnite čim prej na
LEO ZAKRAJSEK
Midtown Bank of New York
630—9th Ave., New York, N. Y.

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

Paris.....Feb. 20 Mar. 14
6 P. M. 12:05 A. M.

Ile de France Feb. 28 Mar 27
1 P. M. 4:30 P. M.

Najkrajša pot po telesniet. Vsakdo je v posebni kabini s vsami modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno niske cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

25 Public Square
Cleveland, Ohio.

WILLIAM A. VIDMAR
SLOVENSKI ODVETNIK

212-214 Engineers Bldg.
Tel. MA 3195
Cleveland, Ohio

Stanovanje: 16735 Chapman Ave.
Tel. K 2200-2307-M

V ponedeljek, torek in četrtek sveder od 6:30 do 8 ure

HOČETE

ČITATI ZANIMIV IN POUČLJIV DNEVNIK?

Ako tako, tedaj se naročite na najstarejši slovenski list v Ameriki

"AMERIKANSKI SLOVENEK"

ki se izdaja za katoliške Slovence v Ameriki.

STANE LETNO:		ZA CHICAGO IN INOZEMSTVO	
Letno	\$5.00	Letno	\$5.00
Polletno	\$2.50	Polletno	\$2.50
Četrletno	\$1.00	Četrletno	\$1.75

"Amerikanski Slovenec" se tiska v lastni tiskarni, ki je edina slovenska katoliška tiskarna v Ameriki, katero priporočamo cenjenim družtvom.

"Amerikanski Slovenec" ima obenem največjo slovensko knjigarno v Ameriki, v kateri se dobe vse slovenske knjige, ki so na trgu. Pišite po brezplačen cenik na:

Amerikanski Slovenec

1849 West 22d Street.

Chicago, Ill.

Prihranite nekaj od svojega zaslužka

vsak plačalni dan in vložite ga v našo varno in zanesljivo banko. Začuden boste kako hitro vaši prihranki rastejo in vrhu tega vam plačamo mi po 3% obresti dvakrat v letu ter iste prištejemo h glavnici. Vlagate lahko v našo banko prav tako zanesljivo kjerkoli živite širom držav, kakor če bi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnila in dobite odgovor v svojem jeziku.

Ako držite denar doma, izpostavljen je raznim nevarnostim, kot tatovom in ognju in dostikrat se ga potroši brez potrebe. Če ga imate pa na naši močni in zanesljivi banki, pa je denar vedno na varnem mestu; vendar se ga lahko dvignete ali deloma ali celoma kot ga kdo potrebuje. Naša banka ima nad \$740,000 kapitala in rezervnega sklada, kar je znak varnosti za vaš denar. Skupno denarno vlogo pa presegajo čez 5 milijonov dolarjev.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST.

JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, predst.

Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomoč. kasir

9c RAZPRODAJA

PRIDITE IN POGLEJTE NAŠO

7-DNEVNO RAZPRODAJO

ki se prične v soboto, 21. februarja

Dva tisoč različnih predmetov ali vrste blaga, kojega je bila cena do 25 centov, dobite sedaj lahko samo za

9c

Se vam toplo priporočamo:

Eichholzer & Co. Inc.

TRGOVINA Z ŽELEZNINO

527 Main St.

Forest City, Pa.

USTAVITE PREHLAD!

ČUVAJTE SE

EPIDEMIJE IN ZIMSKIH BOLEZNI

Vsak prehlad pusti za seboj nekaj kail v vašem sistemu. Tega se morda ne zavedate in potem lahko postanete žrtev epidemične bolezni. Bogati sok kuhinani iz koreninice, listja in rož, ki tvorijo

BOLGARSKI ZELIŠČNI ČAJ

preženejo kmalu prehlad, ako se istega gorkoga pije, predno greste spat.

BOLJŠE JE, DA STE PREVIDNI NEGO ŽALOSTNI

Previdnost ne pozna obžalovanja. Če vsa družina redno pije Bolgarski zeliščni čaj dvakrat na teden, zdaj ko se epidemija polagoma širi po deželi, vas bo ta čaj ohranil pri zdravju. Na prodaj v vseh lekarnah po 35 centov, 75 centov, \$1.25, ali po pošti velika družinska škatlja za \$1.25. Naslov: Marvel Products Co., 138 Marvel Bldg., Pittsburgh, Pa.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate sestave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.

Narčiti in vsorci ZASTONJI

THEY ASK ME

By Fr. Dominic, O. F. M., Seven Dolers Shrine, Valparaiso, Ind.

In what does happiness consist?—P. K.

Answer: In little courtesies. In little kindnesses. In pleasant words. In facing life with a smile. In making others happy. In friendly letters. In good wishes. In friendships. In the companionship of good books. In helping others. In healthful recreation. In a clean conscience. In doing duty cheerfully. In doing one's best, regardless of reward. In mutual confidence. In being able to deny yourself of even legitimate pleasures, thus exercising your freedom. In the realization that we are not all perfect, thus easily pardoning the unconscious slights of others.

What is the Holy Name Pledge?—G. I.

Blessed be God. Blessed be His Holy Name. Blessed be Jesus Christ true God and true Man. Blessed be the name of Jesus. I believe, O Jesus, that Thou art the Christ, the Son of the living God. I believe all the sacred truths which the Holy Catholic Church believes and teaches. I proclaim my love for the Vicar of Christ on earth. I promise to give good example by the regular practice of my faith. I pledge myself against perjury, blasphemy, profanity and obscene speech. I pledge my loyalty to the flag of my country and to the God given principles of freedom, justice and happiness for which it stands. I pledge my support in honor of His Divine Name to all lawful authority both civil and religious. I dedicate my manhood to the honor of the Sacred Name of Jesus and beg that He will keep me faithful to these pledges until death.

What are the Laws of the Church for Lent?—V. H.

Answer: Here is a condensed statement taken from the "Our Sunday Visitor." "Unless they be dispensed or exempted, all who have reached their 21st birthday and have not completed their 59th year, are expected to observe the Lenten fast, which means that they:

"1. May take only one full meal a day, Sundays excepted. This full meal may be taken either at noon or in the evening.

"2. If the full meal be taken at noon, then the amount consumed at the evening repast or collation should not exceed ten ounces. If the principal meal be taken in the evening, then the noon refection or collation may not exceed ten ounces.

"3. Meat is permitted only at the principal meal, except on Sunday; it is not even permitted at the principal meal on Wednesdays and Fridays, and on Ember Saturday.

"4. At the collation everything may be eaten except meat, but the quantity must not exceed ten ounces.

"5. According to the intention of the Church only liquids are permitted in the morning, such as coffee, tea, cocoa. But custom has led to the toleration of the use of unbuttered bread or toast, or crackers, the quantity not to exceed two unces.

"6. The use of tea, coffee, or liquid except milk or one in which considerable milk is used, may be taken between meals without breaking the fast.

"7. Lard, suet, or drippings of any kind of animal fat may be used in cooking and seasoning foods.

"8. The Lenten season ends at noon on Holy Saturday. Hence, if the noon-day meal should be taken after 12 o'clock, meat will be permitted.

He: I want you to know I'm a self-made man.
She: Well, who interrupted you?

recovering from illness; those whose work requires a large measure of physical strength; women bearing or nursing children. These classes of people are not touched by the law, and, consequently, they need no dispensation from fasting; but they must, as every 7-year-old child must, observe the common law of abstinence.

DISPENSATIONS

"Men serving in the army and navy, except when on furlough, are allowed by papal indult to eat meat on every day of the year except Ash Wednesday, Good Friday, and the forenoon of Holy Saturday and the Vigils of Christmas and the Assumption.

"By an Indult of the Holy See renewed very recently those belonging to the laboring classes are dispensed from the law of abstinence on all days except the Fridays of the year, Ash Wednesday, Holy Saturday morning, and the whole Vigil of Christmas. The permission to eat meat is intended only for the principal meal each day. All members of the family are entitled to the same dispensation when it is granted in favor of the head of the family who works hard. Of course, those who are dispensed from fasting may have meat more than once a day, but the Indult relates only to abstinence.

EASTER DUTY

"The Paschal Time, during which every Catholic is obliged to receive Holy Communion, extends from the first Sunday in Lent, Feb. 22, to Trinity Sunday, May 31."

Should the above condensed statement be not clear enough, V. H., present your particular case to any Roman Catholic priest for solution.

Note: The Rev. Father Dominic, O. F. M., will endeavor to answer all questions of readers pertaining to religion in this column. Kindly address him direct to the above address, using your full signature. Only your initials will be used.

RESOLUTION

WHEREAS, Anton J. Duller is a candidate for nomination of Alderman of the 21st ward of the City of Chicago.

Whereas, the said Anton J. Duller is a candidate that possesses the intelligence, integrity, initiative and independence and has the courage to carry out his duties honestly, efficiently and economically.

Whereas, the said Anton J. Duller, at no time, had any alliance between criminals, racketeers and grafters.

Now, Therefore, be it Resolved, that the American Slovenian Citizens Alliance at its special meeting held on Friday, the 13th day of February, A. D., 1931 at Chicago, Illinois, unanimously endorsed the candidacy of Anton J. Duller for the nomination and also his election as Alderman of the 21st ward of the City of Chicago, Ill.

Now, therefore, be it further Resolved, that all members of this American Slovenian Citizens Alliance will do their utmost of having their friends to vote and support Anton J. Duller for Alderman of the 21st ward of the City of Chicago.

Now, therefore, be it further Resolved, that a copy of this resolution be spread on the minutes of the American Slovenian Citizens Alliance and a copy of this Resolution be sent to Anton J. Duller.

Leo Jurjevec, President.
John J. Zefran, Secretary.

He: I want you to know I'm a self-made man.
She: Well, who interrupted you?

PLAY A SUCCESS

St. Roch Dramatic Club Play Goes Down Into History

The Dramatic Club of St. Roch's Catholic church presented their play, entitled "The Dust of the Earth" before a packed hall on the 29th of January. To say it was a success is putting it mildly—it was an unparalleled success. It has been classed by the public as the most unusual success in the Tri-cities.

The play was a four-act drama, by Katherine Kavanaugh. This is one of the best dramas ever staged and has back of it a record of success. Moving between tears and laughter, darkened by mystery and lighted by nobility and tenderness, its story of Nell "The Dust of the Earth" struck home to every heart.

Plenty of comedy enriched the play, provided by light-hearted Jerry Moore and Miss Arabella, the village gossip.

The cast includes: David Moore—Anthony Kastigar; Susan Moore—Anna Piletic; Elizabeth—Angeline Urbanch; Jerry Moore—Matty Castello; Miss Arabella—Christine Zakkar; Rev. Dr. Templeton—Louis Hrovat—John Ryder—Louis Bregach; Wandering Tom—Matty Bildhauer; Old Mose—Joseph Pietlic; Nell, "The Dust of the Earth"—Mary Bildhauer.

They Topple When Mary Rolls

Bowling with St. Genevieve team (Joliet), Mary Kozuh neared the Hall of Fame by turning in a score of 224. If she continues at this pace, the Jolieters will make it a point to bring her to the coming tournament.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

What They Stand for

What are the Knights and Ladies of Baraga?

An organization of young men and women, who pledge themselves, without duties or responsibilities except those which they assume themselves, to manifest a special devotion to Christ in the Blessed Sacrament. They pledge themselves to show a special love for Him because of the general coldness of the world, and to manifest this love by frequent communion, by personal devotion and by inciting others to do the same.

The Knights and Ladies of Baraga are increasing rapidly and are now only realizing its need for a union between our young men and women, thus enabling them for future work which will be left to them when their parents are asleep forever.

Voted Queen of Hearts

Miss Ann Nemanich was voted the Queen of Hearts at the recent St. Cecelias dance. She was presented with a beautiful leather purse by the Joliet society.

PASSION PLAY

Over 150 in Cast of Slovenian Passion Play

By Our Page Correspondent

This year's performance of the Passion Play as presented by the Christ the King Lodge, No. 226 KSKJ promises to eclipse even last year's stellar performance.

The new scenery designed and executed by Mr. Bozidar Jakac, Slovenian artist, will go along way in making this production a success.

The mechanical work is in the capable hands of Mr. Frank Perme, while Mr. Frank Tekauc will again handle the lighting effects. Mr. Tekauc is also the chairman of the Passion Play Co.

Among the new faces in stellar roles we especially note, Dr. James W. Mally as Pilate; Mr. John Tomazic as Caiaphas and Mr. Rudolph Perme as Judas. The newcomers are capable performers and will do justice to their respective roles.

Miss Josephine Orazem captains the ushers. Mrs. Mary Hochevar, secretary of the Passion Players informs that Louis Oblak will again appear in the leading role and also direct a cast of 150, ranging from ages 2 to 65 years.

Performances will be presented March 1st and March 29th. Tickets selling at \$2, \$1.50, \$1 and 50 cents are now on sale and may be procured at Kushlan's Confectionery, at Slovenian National Home. The performances will be staged in the spacious Slovenian National Home on St. Clair.

SEND IN THAT NEWS ITEM!

BRUSH UP ON SALES TALK — By Janez Komina

Some time ago I spent an evening with a friend of mine, and our conversation took the typical course—nothing but fundamental problems with a view of solving them all, of course. In our excursions we came to the economic status of our country, when he remarked: "How do you account for this extremely unequal distribution of wealth? On the one hand you see people enjoying a luxurious over-abundance of the good things in life, and on the other hand you see people pinched by extreme poverty. Why doesn't some one study the problem and find out what is wrong? There is something radically wrong somewhere."

I consoled him by saying that there were and are such men who study the problem, who have a solution, but one which the world will not accept.

"Of course not," he replied, "the world has to be sold on the idea."

This idea struck me as possible solution to a question that has been in my mind for some time: why doesn't our Union with all its possibilities to better the Slovenian race spread more than it has in the past?

You have heard about big business houses and companies training their salesmen for a few weeks, and then sending them out all pepped up about their product, all enthusiastic, and loaded up with an array of selling points and sometimes on an article perhaps not half as worthy as a washing machine. Some of these men stick to their jobs till their fingers get calloused; others fall by the wayside. The reasons for the fall are many: the man himself—his manner, his appearance, his language, etc.; or the article—its high price, or suspiciously low price; perhaps a business depression, etc.

Why cannot we sell our Union to the many Slovenians

that live in our local communities? It is a product serviceable to all, within the buying power of all, indispensable to all. It is a real and genuine product and every Slovenian is a hot prospect. Why is it that there are so many prospects left in spite of the good work these several decades? We have to accuse ourselves that we are not trying hard enough to sell ourselves on the idea, to close our own sales. Consequently we cannot become enthusiastic enough, we cannot become familiar enough with the selling points to arouse an effective desire for the product in others.

Aside from the many considerations along this line, which can most effectively be dealt with, in the privacy of our own minds, we shall center our attention to an important element in sales training—knowledge of the article. This to my mind is a key to innumerable sales; it is a key to every sales objection; the key to every sales argument; the key with which our prospects are made to sign on the little dotted line.

How many members know just what the Union stands for? How many think of it as a powerful factor for good? How many ever think of the possible results that might accrue if they or others with a little vision took an active interest in it? The fact that it is a Catholic Union increases these opportunities a hundred-fold. I know of senior members who rarely, if ever, attend a meeting; who never think of it unless their payments are due; who are reminded that it is Catholic because of the Easter duty. I know junior members whose knowledge of the Union is limited to the socials it has sponsored. If there is little or no interest in the member as regard himself, certainly we cannot expect any results to be achieved if we must rely upon his initiative. I am convinced that if the inactive members made an effort to arouse themselves and their interests in the Union, and if they made a conscientious attempt to get into Union activities, they as well as the Union would profit greatly and eventually the non-members of our race. We presuppose, of course, that the lodge is more than a mere place to pay one's dues and doze through an uninteresting meeting. There are many activities that will arouse a lodge from its lethargy, but we leave a consideration of them to another time.

Ask yourself the question: are you an efficient member as you might be? Is your lodge functioning at its utmost capacity? Perhaps you are depending upon your neighbor and he upon you. Why is it that the younger members do not attend the meetings with their brothers as much as they should? Is the language the only reason? Or is it because things are too dead for them? Perhaps they haven't the right notion of the Union and therefore it proves to be uninteresting to them?

Sell that Union to your neighbor! A knowledge of its principles and the potentiality for good plus a little interest in his neighbor—this is going to be a most effective salesman's line. In your meetings chance should be afforded to you to reel up and store plenty of it away. Dig and delve into it, draw copiously from the rich honeycomb of its treasury. Use the Union and sell it to your neighbor.

Our Union! May it stand in our midst like a Statue of Liberty! May we heed the bright beams of the beacon as it is held in high, guiding us to the safe and sound Harbor of true brotherhood.

Suddenly a group of little girls came from the church and passed my window, singing "Glej zvezdice božje." Those were my little girls singing with their childish voices which are not yet artistic, but nevertheless are good enough. They again glanced at my window, wondering if I was at home.

In a minute I was at the window praising them with a nod of my head—and they were

LETTERS TO YOUNG FOLK

By the Very Rev. Father Bernard Ambrožič, O. F. M.,
Translated from the Slovenian by
La Sallita

These letters are a translation from the Slovenian letters that have been appearing in the Slovenian section of the Glasilo under the headline "Pismo Našim Mladim."

I know very well that it will be impossible for you to grasp with all your heart the ideas that I am about to place before you in this and my subsequent letters. Nevertheless, I will try to express myself clearly enough so that you may at least understand with your head about our Slovenian people who came to this country from the "stari kraj." I hope that it will enable you to see a little deeper and realize the sorrow which pierces our hearts when we see that our American-born youth does not show forth much attachment to their Slovenian mother tongue.—P. Bernard.

I am going to write you a letter—a Christmas letter. Around Christmas time the people speak more with their hearts than otherwise. That is why I am writing to you today from the bottom of my heart. I cannot help it. I sit here in the office of my rectory and work. At times I am obsessed with really hard mental and spiritual problems, and am so engrossed in my work that I do not know what is going on about me.

All of a sudden a bevy of school children come by my window on their way home, singing Slovenian songs, such as "Oznanil je angelj," "Veš, o Marija" and "Marko skače." With all of this warbling by my window I am awakened from my concentration and look up to see what it is all about. I listen—and a feeling of warmth settles about my heart—

I myself taught these children those songs—and others. They were always very eager to learn. Even if they are only children, I have found out that they are great detectives. In learning the Slovenian songs they have found out that they can be of more assistance to me than I am to them in teaching them. They would live just as happily and would be just as satisfied if they sang only English songs. As for me, there would be something missing if I never heard a Slovenian song from their childish throats.

Children are great detectives. They knew how I loved to hear them sing Slovenian songs, so they purposely sang them as they went by my window. They even go as far as to gaze into my window to see if I heard them or not.

I hear them—and they have found a place in my heart.

Several days ago I sat in my office reading a book entitled "Umreti nočejo."

I had read and studied the story. When I had finished I suddenly felt that same feeling that engrosses any Slovene who begins to realize that he should be afraid lest his Slovenian nationality die out. My soul was still with brave Catherine, her brother Andrew and his friend Uznik and I saw them as if they were real. My thoughts were all in this story and I didn't even realize what was going on about me.

Suddenly a group of little girls came from the church and passed my window, singing "Glej zvezdice božje." Those were my little girls singing with their childish voices which are not yet artistic, but nevertheless are good enough. They again glanced at my window, wondering if I was at home.

In a minute I was at the window praising them with a nod of my head—and they were

satisfied—satisfied with the fact that I had heard them. I turned from the window and sat in my easy chair. I felt that something was tightening in my throat and that a tear was rolling down each cheek. I had a strange feeling about my heart and I did not know whether or not I should be ashamed of my weakness. I soon came to the conclusion that I had nothing to be ashamed of.

"Glej zvezdice božje migljajo lepo..."

These little girls, it is judged, will some day forget that they are Slovenes. Judging that they will realize the death of their nationality in the same way as their sisters in far away Koroška and the thousands of Slovenes in sunny Primorje.

Their nationality is being trampled to death in this country—which is a country of liberty and freedom—a country in which there are no chains by which they can be held to their nationality.

Slovenian girls in Koroška do not sing Slovenian songs as they go from school. If they did some zealous German would stop them and throw an insult into their innocent faces. Slovenian songs are not heard along the roads of Primorje, either. The black Fascists see to it that anything that displeases them is not allowed. American girls sing along the streets without being afraid of possible enemies that may be lurking in the shadows. Nobody blackens them for it, in fact, they are given encouragement by the pleasant smiles of the passersby. And yet, the tongue of these American girls is also doomed to death. When they are through singing and begin to talk, the words are no longer Slovenian—they are English.

Believe me, I understand perfectly why it is so. My head knows how to think and my thoughts tell me it couldn't possibly be different. I can also see that the English tongue is necessary for our young American Slovenes and that without it they could hardly live in this country. It is the same with us foreigners. English is necessary for our welfare in this country, and as long as we do not know it we are strangers in Jerusalem. How can we even suggest that our younger generation could get along without the English language?

I understand all of this—and more—

It also seems to me that my heart has an entirely different logic than my head. My heart does not think, but it feels. And, look, my heart feels different—different from my thoughts. When I say, "All is well," then my heart cries out, "It hurts, it hurts!"

Why is it that my thoughts and my heart are not the same? Why doesn't my heart feel the same way as my head thinks?

My young friends, I know it is hard for you to understand. Nevertheless, I shall try to explain why it is like this. Maybe you will understand what I shall write to you in a letter to our younger generation in the near future. For the present all I can say is that I wish all the readers of Our Page and its staff a very happy and prosperous New Year.

Card Party

St. Ann's society, La Salle, Ill., has made plans to sponsor a card and bunco party on St. Patrick's day. All members of the society, including the young ones are expected to help make this party a success. The treasury is sadly in need of funds to defray expenses for the coming year, therefore, each member is asked to help make the social a success.

La Salle Sallies

By La Sallita

After a stay of a month and a half in La Salle, the Rev. Father Odilo Hanjsek has left us to undertake a mission in South Chicago, Ill. It is needless to say that he will be missed by the many friends whom he made in La Salle—especially the newly organized choir, of which we are so proud. We hope that it won't be long before Father Odilo will be back with us again.

aHa

Sixteen new members were initiated into the Young Ladies Sodality at the last monthly meeting. They included—Antoinette Pelko, Louise Pelko, Anna Pelko, Anna Tostovarsnik, Rose Tostovarsnik, Sophie Mathews, Anna Baznik, Barbara Mathews, Jane Just, Hedwig Mathews, Agnes Sebati, Mary Tomse, Mary Furar, Rose A. Urbanch, Anna Berglez and Marie Gramce. We bid the girls a cordial welcome and wish that they would bring along new members. Our Sodality has grown by leaps and bounds in the last few months.

aHa

We wonder if Anna Pelko intends to go into housekeeping or what—at least she won't tell us what she intends to do with those dishes that she won at the bazar. At any rate it is beginning to look rather suspicious.

aHa

Despite the present business depression, St. Roch's bazar this year was a great success—the greatest success that we have had in bazar for quite a while—both financially and in attendance. Credit should go to those who had the bazar in charge and a great deal must go to the Rev. Father Bernard for his untiring efforts in giving us his best. The committee and the YLS wish to extend their thanks to those who responded in answer to their requests.

aHa

We wouldn't be exaggerating in the least if we said that "Binca" Bregach resembled a real Indian behind the Indian Booths at our bazar. What about the gypsy fortune teller? We haven't been able to find out where the gypsy hailed from. Nevertheless she struck home when she told this writer's fortune.

aHa

Practically all of the fraternal and church societies in La Salle, Ill., have joined the Baraga Zveza, the Bishop Baraga Association. The parish itself joined this association, so this makes us about 100 per cent. representation in this association.

aHa

Don't forget to vote for Louis Bregach for commissioner at the primaries in March.

Knights of St. Michael, No. 61, Youngstown, O.

I want to introduce St. Michael Lodge, No. 61 Youngstown, O., to Our Page. I do not know what is the matter with the members of this lodge, but I do know, however, that all the other societies are having good times which are attained by writing to the Our Page. I think Youngstown had better wake up and boast for itself. We do not want to let the world think that we are dead, so come on, let's hear from some of the members.

Ladies and gentlemen, come to the meetings which are held every third Sunday of the month. We can talk things over and have good times just as all the others are having.

Let's cooperate!

Mike Zunic.

IN AND AROUND JOLIET By The Kiever Kid

"The Little Clodhopper," a comedy drama in three acts was presented at Slovenia Hall by the St. Ann's drill team before a record crowd of almost 400 persons. The presentation was a success in every way on the part of cast performance. We wish to take this means of informing the members of the drill team, together with the cast and the Mesdames A. Golobich and J. Pasdertz, that we enjoyed the play very much and hope that they will present another play shortly.

Sidelights of the Play
"Mother of Mine," sung by the Lolete sisters, enjoyed immensely.

Tony K. alias "Ocey" and Antonette K. alias "Juliette" seemed to enjoy the supper and the tower.

Matt L. and Helen V. probably hadn't had any dinner, judging from the way they devoured their meal.

Mitzie Jontes and her "Sep" surely received a kick out of the valentines and pickles.

Ann Vertin and Mrs. Pasdertz made speeches that were welcomed with almost unceasing applause.

The directing of Gene Laurich was wonderful.

Some attractions at the dance included:

Marge L. hunting for the Kiever Kid.

Bertha P. and Chuck K. happy as usual.

Jenie N. sure knows how to sell valentines.

Agnes and Faber responding gently to the moonlight strains.

The Zupancic sisters cute as ever selling valentines.

Helen seemed to miss Georgie.

Judy eating her third piece of Ann's sandwich, and Mary K. wasn't very lonesome either.

May we take this means of informing the members of St. Cecelias society that we had a most pleasant and enjoyable time at their dance.

Notice to Members of Branch No. 162, Cleveland, O.

I hereby notify the members of St. Mary Magdalene society, No. 162., that we will receive Holy Communion in a body, Sunday, February 22d, at the 8 o'clock Mass. It behooves all members, that possibly can, to do their Easter duty in a body with the society, and to show that we are not ashamed and are worthy members of our Catholic organization. Don't forget to bring your badge. We are going to gather in the old St. Vitus school at 7:45 a. m., and then march together into the church. Those not having a confessional slip will be able to procure one that morning. Just ask for it.

Sincerely yours,
Mary Hochevar, Secretary.

Films Will Be Shown at Library

A group of films depicting scenes and activities over the United States will be shown February 24th, St. Clair Library, 55th St. and St. Clair Ave., Cleveland, O.

The presentation will be under the direction of Mr. Anton Grdina, who will lecture during the course of showing. Mrs. Mitzi Grdina will offer a group of vocal selections to add to the entertainment.

The program commences at 7:30. There will be no admission charge.

At Once

The average girl doesn't need a course in auto mechanics to know the best thing to do with a flat tire is to give him the air.

Knowledge, Sports Kidding Journal

By Shy Chipper

Character building is the objective of scout training. Character is more essential than any other attribute to success in life. Scout training makes a boy or girl physically strong, mentally and morally straight. Up to the present time our Slovenian center in Chicago can boast of only one such organization, The Girl Scouts. Captain Ann Medic rightfully deserves all credit that can be given for her initiative power and the sacrifices she has made in endeavoring to establish such a large troop.

The boys, it seems, are just a little backward and it does not seem possible that someone has not deemed it necessary to organize just such a club in order to enable the future young men to insure themselves of a sound basis for good citizenship. Come boys, get into action! Let's see if we can organize just as large a scout troop as Captain Ann.

With Chipso and Rinso becoming literally inclined, I have been wondering whether or not someone could cash in on some of this free-for-all all advertising?

St. Stephen's sure put one over this time. The boys are now wearing bright colored (red trimmed with gray) jackets. I noticed they are not only to be used to promote baseball, but pee-wee golf as well. Practically the whole team was seen Saturday evening enjoying a good game of golf at the Lincoln links.

O, La Sallita, help please! Since you are an authority on "zaupnica" can you tell us if this makes sense! A party is caught short \$1,500 in fund under his care and he gets a "zaupnica," and the one who discovered the error got a "zaupnica?"

Rev. Father Alphonso P. Miklavcic, who passed away February 10th, laid in state in St. Stephen's church, were Requiem High Mass was read. He is interred at Lemont, Ill. During his life he was a great devotee to the Little Flower. May she now assist him in securing everlasting peace.

The Social Club's dance was a huge success, the attendance was great, friends sociable and entertainment wonderful. Too bad, that I could not get acquainted with the Booster and well known friends. In all, I am sure the committee was pleased to notice that its efforts were not in vain. Last but not least, the out-of-town attendance, such as Waukegan, South Chicago and so forth was encouraging.

It seems that quite a number of Kay Jays are interested in hard baseball instead of a soft ball for the coming summer. The suggestion is that other KSKJ societies in northern Minnesota who are interested in hard baseball communicate with Frank Champa Jr., 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn., and express their views on the subject. We could assemble in some central city convenient to all and if there is enough interest shown, we could form a league and play scheduled games. At any rate, whoever is interested, please write to the above. Now is the time to talk baseball and not mid-summer when the season is almost over.

Pals to A "T"

Number 13 may be unlucky for some folks, but Mrs. Anna Matulle thinks otherwise, for with it she was presented a beautiful cedar chest filled with linens, an award given by the St. Ann's lodge of Butte, Mont., at a recent dance.

The committee reports that the dance was a success and thanks all who attended, thereby confirming the saying: "The handclaps are stronger, the heart beats are truer, and pals everyone—out Butte, Montana way."

Him (dancing): You've got a good pair of feet for hiking, haven't you?

Her (likewise): You ought to know. You've hiked all over them.

KAY JAYS STILL LIVELY

The Kay Jays of Chisholm, Minn., journeyed to Eveleth on February 1st to play the Eveleth KSKJ Flyers in hockey. On a skating rink which was so slushy that bathing suits would have been the proper garb to wear, the Eveleth KSKJ Flyers defeated the Kay Jays by a score of 5 to 0. The game was as fast as could be expected under the prevailing adverse weather conditions. Instead of skating down with the puck, one had to run. The Kay Jays were minus their star goalie, L. Andolsek, but J. Kordish as substitute, played a wonderful game as goalie. The Eveleth team peppered the Kay Jay goal hot and heavy and but for the close guarding of the Kay Jay goalie, the score might have been larger. In the first period, Eveleth scored tri goals and in the next two periods, they scored one goal apiece. For the Kay Jays, Tony and Jake Gregorich played a good game. Time and again, they took the puck down to the enemies goal only to be checked.

F. Mihelich, C. Champa, F. Champa, John Bovitz, R. Gazvoda and L. Kordish also played and showed a good account of themselves. The Kay Jays will play the Eveleth Flyers in a return game in Chisholm next week. Granting that the ice is good, the Kay Jays will certainly give a better account of themselves and Eveleth will be hard pressed to defeat them. So let's go Kay Jay hockeyists.

The Kay Jays played the SSCU Jubileers B team in a return basketball game at the Junior High School gym February 4th. It was a fast and furious game, but the Kay Jays bowed to the inevitable and accepted defeat by the score of 15 to 9. The defeat may be accountable to the fact that the Kay Jays dribbled the ball too much and didn't pass it to others enough. In other words, team-work was lacking and too much individual playing. The old proverb holds true also in basketball, in that, playing together we'll win, but playing as individuals, we're bound to lose. This has been proved time and again, so, let us profit by the previous faults of others.

Members of the team who played were F. Rose, L. Drobnick, M. Frankovitch, F. Mihelich and F. Champa with F. Baraga, R. Gazvoda and J. Lamuth substituting.

It seems that quite a number of Kay Jays are interested in hard baseball instead of a soft ball for the coming summer. The suggestion is that other KSKJ societies in northern Minnesota who are interested in hard baseball communicate with Frank Champa Jr., 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn., and express their views on the subject. We could assemble in some central city convenient to all and if there is enough interest shown, we could form a league and play scheduled games. At any rate, whoever is interested, please write to the above. Now is the time to talk baseball and not mid-summer when the season is almost over.

Frank Champa Jr., Secretary.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

Murtie Dove: You've broken the promise you gave me!

Fondo Love: Don't cry, sweetheart, I'll give you another!

"Are the fish biting?"

"I don't know," replied the weary angler. "If they are, they're biting each other."—Slices.

MAGIC FLASHES By The Magician

Well, here we are again! All we know is what we read in Our Page and it seems that our little ad about ourselves has taken effect. If you remember we gave a brief (very brief) sketch of our favorite author and requested all interested readers to send self-addressed and stamped envelopes with photos inclosed for more information concerning said gentleman(?).

Well, last week we received three fan letters. One was from a reader and the other two were bills, which asked for no personal info except when are we going to pay that dough we owe. However, getting back to the first letter, the writer failed to comply with instructions on coupon and didn't say which paper the ad appeared in.

Our correspondent begins with wondering (on account of the name) if we could pull a rabbit out of a hat. The answer is no. The real reason for the name is because we wonder how we can write stuff like this and get away with it.

The writer described herself (yep, it was a gal), and altho we don't smoke, Camels are our favorites. And plump ones are another of our pet weaknesses.

There are still some people who think they can play "500." For instance our own sis-in-law, whose favorite trick, when playing partners is to hold onto play cards or get caught with several high cards and then say: "Oh, and I was going to get rid of them when my turn came around again!"

Getting back to that letter, the little girl makes one request. That we describe ourselves. Sorry, but we can't bear to disappoint our readers of the fair sex who have no doubt, already often visualized the profile of this being.

However, to add to their dreams we must say that we are raising a mustache or rather letting them grow. To date they are four and one-half weeks old and can easily be distinguished in broad daylight without the aid of glasses, etc.

To our friendly correspondent, who solved our trouble for filling this space, we wish to say: "Drop us another line when you can't find anything better to do. We like your type."

Please stand by—while the Whiskey Trio, croon, — that famous lullaby, entitled—"We fed our baby garlic, so we can find him in the dark."

Smiles

Smile at the dawn of the morning, smile at the close of the day, never let sorrow surround you, always be happy and gay. Smile though your heart's full of sadness, though troubles are beckoning to you. Let the smiles of others show gladness, never feel lonesome or blue. Smile and show cheer to your schoolmates, to teacher and principal, too, never be selfish or full of hate, and they'll always be helpful to you. Smiles are worth wearing at all times, no matter where ere you may roam, then the sun will always be shining, while traveling your way toward home.—Selected.

An Executive Position

Joe: What do you do for a living?

Mose: I se de manager of a laundry!

Joe: What's the name of this laundry?

Joe: Liza Ann.—H. W. B.

STEELTON IRONY By The Buddies

St. Peter's Team Clinches Title in the Steelton Catholic League

The St. Peter's quintet assured itself of the Steelton Catholic League championship by defeating the St. Lawrence five in one of the most spectacular games played this season, the score being 31 to 27. The stellar players for the St. Peter's team were Billy Stefanic, Finks Simonie and Vic Simonie.

Scoring eight points to St. Peter's four in the first quarter, it appeared as though the league leaders were in for a drubbing by the second place St. Lawrence tossers. St. Peter's, however, staged a neat spurt that gave them a 15 to 10 margin at the half. Although the losers crawled up to within one point of the St. Peter's second quarter rally. It was during the fourth quarter when the fans rose to their feet and at the close of the game, the excitement of the Slovenian fans broke out into a roar.

St. John's team defeated the St. James to the tune of 20 to 10. Next Monday will find the four entries playing their concluding games in the Steelton Catholic League.

—DEADLINE 8 A. M. SATURDAY—

DUSTED OFF

By Rinso

It Isn't Easy

To apologize.

To begin again.

To admit error.

To be unselfish.

To face a sneer.

To be considerate.

To endure success.

To keep on trying.

To profit by mistakes.

To forgive and forget.

To think and then act.

To keep out of the rut.

To make the best of little.

To shoulder deserved blame.

To subdue an ugly temper.

To maintain a high standard.

To recognize the silver lining

But it always pays you!

O. S. V.

He Said Nothing

Mother: What did your father say when he saw his broken pipe?

Innocent: Shall I leave out the swear words, mother?

Mother: Certainly, my dear.

Innocent: Then I don't think he said anything.—Splinters.

"Your hair needs cutting badly, sir," said the barber.

"No, it doesn't," retorted the student. "It needs to be cut nicely. You cut it badly last time."—Powerfax.

She Had Him Down Pat

The fresh young traveling salesman put on his most seductive smile as the pretty waitress glided up to his table in the hotel dining room to get his order, and remarked: "Nice day, little one."

"Yes, it is," she replied. "And so was yesterday, and my name is Ella, and I know I'm a pretty girl and have lovely blue eyes, and I've been here quite a while, and I like the place, and don't think I'm too nice a girl to be working here. My wages are satisfactory and I don't think there's a show or dance in town tonight, and if there was I wouldn't go with you, I'm from the country and I'm a respectable girl, and my brother is the cook in this hotel, and he was a college football player and weighs 300 pounds; last week he pretty nearly ruined a \$25-a-week traveling man who tried to make a date with me; now, what'll you have—roast beef, roast pork, Irish stew, hamburger or fried liver?"—Everybody's Magazine.

MILWAUKEE TALKIE By Wisecrux

To Our Critics

Getting out a column is no picnic. If we print jokes, folks say we are silly. If we don't, they say we are too serious. If we publish original matter, they say we lack variety.

If we are rustling news, we are not attending to business in our own line of work. If we don't print contributions we don't show proper appreciation. If we do print them, the news is full of junk. Like as not someone will say we swiped this from another paper.

So we did!

The Misses Mary Winkler, Frances Koren and Marie Spohar spent Sunday, Feb. 8, in Chicago, Ill. They were accompanied by the members of the ladies' singing society Planinska Roza, who took an active part in a charity concert program for the unemployed of Chicago and vicinity.

The program was one of intense musical interest. It consisted of musical numbers rendered by Miss Vance Blanshain's suburban orchestra, which includes some thirty youngsters. Herein real musical talent was displayed.

The singing society Lira, Slovenian and France Prešeren offered a few selections.

Herr Louie's Hungry Five met with great approval and much applause by the large audience. The WGN radio entertainers certainly can do their stuff when it comes to playing badly bent brass instruments.

A short comedy, entitled "Jurij Kranjčič pred sodnikom," presented by the male singers of Slovan, climaxed this program of interest. Such a comedy was well worth seeing. Throughout the entire evening it was the talk of the diligent listeners and onlookers, who clamored for more, until finally the curtain with several liftings went down for the last time.

Dancing followed the program. The Integrity Royal Six serenaded.

On the same day the Jolly Allisians met their defeat in their basketball play with the Integrities. Several appeared at the concert program, among whom we spied Miss Ann Terskan and brother, Vive Podlogar, etc. But never fear, my dear Allisians, your defeat shall soon meet with another victory.

Milwaukee certainly can boast of radio entertainers. Have you heard the latest? Miss Bernadine Repensek, a 6-year-old granddaughter of Mr. and Mrs. John Repensek of W. Pierce St., gave us her version of "Sweet Jennie Lee" over WISN Sunny Jim Club. Then came the twins, Catherine and Anthony Jr., 4-year-olds, who made several struggling attempts at "When It's Springtime in the Rockies," until finally one outsang the other. Nevertheless, we congratulate the parents of these bright, little children, and we hope that some day they will become one of the best and most popular radio entertainers in the radio world.

Do you remember that favorite shady spot of gallant picnickers, the Slovenian headquarters of 85th Ave. and Beloit Rd.? Whisky Corners, that is the name Slovenes have nicknamed it. Its former proprietor, Mr. Samuel Sluga, was suddenly claimed by death. Mr. Sluga, you know, has been an old-timer with many of us, kind, good-hearted, and sincere. Let us oft' times remember him in our prayers for the dead, 'cause we, too, shall some day look down with a gracious heart and anxious eye upon those who pray for the dead.